

UNITATEA CREȘTINĂ

GHID DE STUDIU

DIN A DOUA EPISTOLĂ
CĂTRE CORINTENI

2 CORINTENI

Ghid de studiu

Săptămâna 18	pag.
2 Corinteni 1:1-11 Dumnezeu mângâierii	1
Săptămâna 19	pag.
2 Corinteni 1:12-2:11 Relația lui Pavel cu corintenii	10
Săptămâna 20	pag.
2 Corinteni 2:12-3:6 În apărarea slujbei de vestitori	19
Săptămâna 21	pag.
2 Corinteni 3:7-18 Superioritatea slujbei Noului Legământ	29
Săptămâna 22	pag.
2 Corinteni 4:1-15 Comoara din vasul de lut	39
Săptămâna 23	pag.
2 Corinteni 4:16-5:10 Antidotul oboselii	49
Săptămâna 24	pag.
2 Corinteni 5:11-21 Făpturi noi	58
Săptămâna 25	pag.
2 Corinteni 6:1-10 Slujitori vrednici ai lui Dumnezeu	65
Săptămâna 26	pag.
2 Corinteni 6:11-7:16 Relații și acțiuni care zidesc și sfințesc Biserica	73
Săptămâna 27	pag.
2 Corinteni 8:1-9:15 Harul Dărniceii	89
Săptămâna 28	pag.
2 Corinteni 10:1-11:15 Autoritatea apostolică	104
Săptămâna 29	pag.
2 Corinteni 11:16-12:10 Puterea în slăbiciune	117
Săptămâna 30	pag.
2 Corinteni 12:11-13:14 Dragostea apostolului	129

INTRODUCERE

Așa cum deja știm, biserica din Corint a fost plantată de apostolul Pavel în cea de a doua sa călătorie misionară. Nu există epistolă a Noului Testament atât de intimă și pasională ca 2 Corinteni, în care apostolul lasă să i se vadă dragostea, pasiunea, dar și durerea pe care o simțea în legătură cu starea corintenilor. Fără să greșim, am putea spune că această epistolă reprezintă o „radiografie a unei inimi de păstor”.

Se știe că schimbul de scrisori cu această biserică a fost mai amplu decât cele două epistole păstrate până astăzi. Astfel comentatorii discută că ar fi între trei și cinci epistole despre care am ști. Dintre acesta, noi le avem păstrate, se pare, pe a doua și a patra, numite în Noul Testament 1 Corinteni și respectiv 2 Corinteni.

O posibilă ordine a scrierilor și evenimentelor asociate ar putea fi următoarea:

- Prima vizită a lui Pavel în Corint (F.A. 18:18-28).
- Prima epistolă către corinteni (menționată în 1 Cor. 5:9-11, acum pierdută).
- A doua epistolă către corinteni, păstrată în Noul Testament ca 1 Corinteni.

- A doua vizită la Corint (2 Cor. 2:1) - o vizită cu întristare.
- A treia epistolă către corinteni (acum pierdută) transmisă de Tit. Referiri la această epistolă găsim în 2Cor 2:3-4 și 7:8-9.
- A patra epistolă către corinteni păstrată în Noul Testament ca 2 Corinteni.
- A treia vizită în Corint (F.A. 20:2-3)

Prilejuită de amenințarea falșilor învățători care atacau atât învățătura, cât și autoritatea apostolului Pavel, 2 Corinteni este scrisă sub forma unei apologii a cărei miză însă nu era persoana apostolului, ci credința corintenilor.

Nu se cunoaște exact cine erau falșii învățători și nici doctrinele lor. Știm însă că acestea aveau nuanțe iudaizatoare, gnostice și docestiste, care negau suferințele lui Hristos. Mai știm că unii dintre ei își atribuiau titlul de apostol.

Astfel, primele 7 capitole ale epistolei adresează acuzațiile aduse apostolului și integrității lucrării sale.

Capitolele 8-9 vizează îndemnuri practice în ce privește pregătirea unei colecte pentru sfinții în nevoie din Ierusalim, colectă promisă mai demult

de corinteni și care a ajuns să fie prea mult amânată.

Capitolele 10-13 sunt în cea mai mare parte o apărare a apostoliei sale, cât și o denunțare a falșilor apostoli.

Afară de aceste tematici dominante, epistola are mai multe digresiuni explicabile probabil de atmosfera pasională în care a fost scrisă.

Ne rugăm ca această epistolă, păstrată prin suveranitatea lui Dumnezeu să fie în canonul Noului Testament, să contribuie la creșterea discernământului nostru spiritual, la dragostea și unitatea bisericii. Să zidească credința noastră în Hristos și să ne apropie mai mult de El.

Cu dragoste în Hristos,

Echipa pastorală

a Bisericii Bunavestire

VIZIONEAZĂ
© BibleProject

SĂPTĂMÂNA 18

DUMNEZEUL MÂNGĂIERII

LUNI

2 Corinteni 1:1-11

PRIVIRE DE ANSAMBLU

OBSERVĂ:

Autorii epistolei, destinatarii, elemente geografice menționate.

Ce cuvânt se repetă intens în acest pasaj?

MEDITEAZĂ:

Pavel scrie în urma unei încercări foarte mari. Abia a scăpat cu viață. Fără să dea detalii prea multe în scris - este posibil ca cel/cei care urmau să ducă scrisoarea să fi dus și relatarea completă a circumstanțelor despre care scrie Pavel - începe să mediteze la ce a învățat și ce face Dumnezeu cu el și cu ei în acest context de suferință.

În loc de autocompătămire sau cinism, ochii îi sunt îndreptați spre Dumnezeu pe care Îl numește: Tată, Părintele îndurărilor și Dumnezeul oricărei mângâieri.

O altă temă a pasajului este despre ce facem noi cu durerile și încercările noastre. Ce produc ele în noi sau în oamenii din jurul nostru?

Pasajul se va termina cu încrederea că rugăciunile noastre au un scop final: să producă inimi mulțumitoare lui Dumnezeu.

APLICĂ:

Ce efecte au avut asupra ta și asupra celor din jurul tău încercările prin care ai trecut?

Cum este inima ta astăzi? Roagă-te onest lui Dumnezeu și cere-i să te mângâie ca și tu la rândul tău să fii o mângâiere pentru alții.

MARȚI*2 Corinteni 1:1-2***AUTORUL ȘI DESTINATARI****OBSERVĂ:**

Cine este autorul principal?
Pe cine mai menționează el?

Cum se identifică Pavel pe sine? Dar pe Timotei?
Cum îi salută? Compară cu salutul din prima epistolă.

MEDITEAZĂ:

Pavel, autorul principal al scrisorii, se identifică de la bun început ca Apostol al lui Iisus Hristos. Acest titlu este încărcat de o autoritate specifică și limitată. Timotei, cel mai apropiat colaborator al lui Pavel, care primește responsabilități dificile în biserică (vedeți scrisorile către Timotei), este numit „frate”. Această observație este importantă astăzi, când există persoane care își arogă titlul de apostol uitând greutatea și semnificația termenului pentru biserică. Trebuie să fim foarte atenți când unii reclamă o autoritate sau o revelație superioară. Este un semnal de alarmă și trebuie să avem, în asemenea situații, o măsură dublă de discernământ. Vom vedea că este exact situația din Corint, unde erau prezenți niște așa ziși „apostoli”. Chiar dacă Timotei era unul dintre cei care propovăduiseră pe Hristos Corintenilor (vezi 2 Corinteni 1:19 și 1 Corinteni 16: 10-11), titlul de apostol nu era pentru el.

În plus, scrisoarea lui Pavel purtând semnătură apostolică este încărcată de autoritate pentru biserică din toate timpurile. Totuși, spre deosebire de prima epistolă, conținutul are un caracter mai pronunțat local și vedem cum criza din biserică cetății - capitală afecta toată regiunea Ahaia.

Salutul este identic cu cel din prima epistolă și ne arată atât sensibilitatea lui Pavel pentru cele două filoane etnice iudeii (shalom), iar greco-romanii („charis” este aproape de salutul grec „chairein” echivalentul salutului latin „Ave!”)

APLICĂ:

Care este voia lui Dumnezeu referitoare la tine?

Cum definesc pacea și harul relația ta cu Dumnezeu? Dar cu oamenii?

MIERCURI*2 Corinteni 1:3-4*

SUNTEM MÂNGĂIAȚI ȘI ÎMPUTERNICIȚI SĂ MÂNGÂIEM!

OBSERVĂ:

Cum este numit Dumnezeu? Compară cu versetul 2.

Ce cuvânt se repetă?

MEDITEAZĂ:

Dumnezeu este Tatăl nostru (v2) și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos. Ce mare har să fim copiii Lui! Iată un motiv de închinare pentru ziua de astăzi.

În continuare, Pavel insistă pe manifestarea bunătății lui Dumnezeu față de noi prin faptul că în El este sursa îndurării (harului) și a mângâierii.

Astfel, El ne mângâie în necazurile noastre pentru ca această mângâiere să devină o sursă în noi înșine și astfel să putem și noi, la rândul nostru, să îi mângâiem pe cei care trec prin necazuri. Iată o comunitate care nu doar primește mângâiere, dar și multiplică mângâierea și harul primite.

APLICĂ:

Ce te împiedică să fii o mângâiere pentru alții?

Ce înseamnă pentru tine că Dumnezeu este Tatăl tău?

JOI*2 Corinteni 1:5-7***O SPERANȚĂ ADÂNCĂ****OBSERVĂ:**

Cine trece prin suferințe?

Care este efectul necazurilor lui Pavel asupra suferințelor destinatarilor?

Ce fel de siguranță stă la baza speranței lui Pavel din versetul 7?

MEDITEAZĂ:

Așa cum vom vedea în următoarele capitole, Pavel nu este străin de suferință, dar necazurile îndurate nu devin pricină de autocompătimire pentru că sunt „suferințele lui Hristos”. Pavel știe că este în voia lui Dumnezeu. Nu sunt necazuri date de decizii egoiste sau izbucniri ale răutății. Să nu ne înșelăm. Nu orice suferință este o suferință a lui Hristos. Dar atunci când suferim pentru El, mângâierea vine din belșug. Creștinul însă nu este un masochist care caută suferința, ci el are în vedere mântuirea, iar aici este testul. Suferințele mele se datorează dorinței de a îi ajuta și pe alții să fie mântuiți? Acestea sunt suferințele lui Hristos.

Avem însă un Dumnezeu tare bun și de multe ori când suntem în suferință din cauza condiției noastre umane sau a propriilor decizii proaste harul Lui ne mângâie și în aceste situații, pentru că vrea să ne atragă spre El. (1 Tesaloniceni 5:8-11)

“Dar noi, care suntem fi ai zilei, să fim treji, sa ne îmbrăcăm cu platoșa credinței și a dragostei și să avem drept coif nădejdea mântuirii. Fiindcă Dumnezeu nu ne-a rânduie la mânie, ci ca să căpătăm mântuirea, prin Domnul nostru Isus Hristos, care a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu El. De aceea **mângâiați-vă și întăriți-vă unii pe alții**, cum și faceți în adevăr.”

Răbdarea și suferințele apostolului îi vor întări și îi vor încuraja pe corinteni în durerile prin care trec. Dar este ceva în plus. Pavel are o nădejde puternică pentru ei deoarece știe că au același Domn care, așa cum îl mângâie pe el, îi va mângâia și pe corinteni în necazurile prin care trec.

APLICĂ:

Pregătește-te să împărtășești la grup felul în care ai fost mângâiat în momente de suferință.

Roagă-te pentru oamenii pe care îi cunoști și care acum trec prin necaz.

VINERI

2 Corinteni 1:8-11

NECAZUL DIN ASIA - O APLICARE A LECȚIILOR DE MAI SUS

OBSERVĂ:

Citește contextul relatat de Luca în Fapte 19 (Șederea lui Pavel în Asia/Efes)
Ce spune Pavel despre starea de spirit din momentul necazului?

Ce spune despre speranța lui de acum, când scrie scrisoarea?

Ce cere el în versetul 11 și cu ce scop?

MEDITEAZĂ:

Prima scrisoare către corinteni a fost scrisă în timpul șederii în Efes (probabil cea mai însemnată cetate din provincia romană Asia). După frământarea și revolta care au cuprins toată cetatea, Pavel plecă în Macedonia de unde va scrie această scrisoare corintenilor.

Avem de învățat din onestitatea cu care el privește la ceea ce simțea în acel moment: „a fost peste puterile noastre”, peste măsură de mult”, pierdusem speranța că vom trăi”. Deseori fratele Taloș cita această relatare ca să îi lecuiască pe unii de hiperspiritualizarea trăirilor și evenimentelor.

Pavel spune că încrederea lui, în acele momente, era doar în Dumnezeu, care învie morții.

Dar respectiva circumstanță a întărit două adevăruri în viața apostolului și a celor care erau cu el, iar noi putem să le aplicăm în viețile noastre:

1. intervenția lui Dumnezeu din acea ocazie este prilej de speranță că El va mai interveni pentru protecția lor (și a noastră)
2. nu suntem deconectați unii de alții, astfel că trebuie să ne rugăm și să mijlocim unii pentru alții fără să uităm să-l mulțumim pentru ceea ce El face.

APLICĂ:

Care sunt experiențele care te-au ajutat să crești în încredere și în speranță?

Cum este viața ta de rugăciune? Orientată exclusiv pentru nevoile tale sau te rogi cu perspectiva împărăției lui Dumnezeu?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Împărtășiți experiențe care v-au crescut încrederea în Dumnezeu!
2. Evaluați rugăciunile voastre. Ce înseamnă să te rogi având perspectiva Împărăției lui Dumnezeu?

SĂPTĂMÂNA 19

RELAȚIA LUI PAVEL CU CORINTENII

LUNI

2 Corinteni 1:12-14

PRIVIRE DE ANSAMBLU

OBSERVĂ:

Citește tot pasajul săptămânii pentru a avea o privire de ansamblu.

Cum spune Pavel că s-a purtat cu corinteni? (v12)

Ce insistă el că ar trebui să știe ei? (v14)

MEDITEAZĂ:

Mesajul pe care Pavel îl are pentru corinteni nu este unul ușor și vine în urma unei tensiuni între el și aceștia. Tensiunea este amplificată de venirea în Corint a unor așa ziși apostoli care îl denigrează pe Pavel și lucrarea lui, având atât interese materiale, cât și sectare (să îi atragă de partea lor).

Problema fundamentală nu este părerea lor despre Pavel (cu toate că autoritatea apostolică nu este un lucru mărunț), ci chiar sănătatea spirituală a credincioșilor din Corint și din provincia Ahaia.

Așa că autorul le amintește la început că:

1. a avut și are o purtare sfântă și onestă în general în lume și în particular în relația cu corinteni

- bazată pe harul lui Dumnezeu, nu pe înțelepciunea lumească (vezi și 1 Corinteni 1:17-31)
- 2. relația lor are o istorie și adâncime particulară (noi suntem lauda voastră și voi lauda noastră). Mai târziu le va aminti că este în poziția unică de a le fi părinte spiritual, nu doar învățător.

lată un alt fundament al autorității pentru ceea ce urmează să scrie, dincolo de cea apostolică: o purtare sfântă și curată, precum și căldura unei relații profunde.

APLICĂ:

Ce înveți din această lecție despre calitatea relațiilor tale? Cum definești o purtare sfântă și curată în relațiile tale?

MARȚI

2 Corinteni 1:15-17

ÎNCEPE APĂRAREA

OBSERVĂ:

Care a fost intenția inițială a lui Pavel?
Cum spune Pavel că nu ia hotărârile?

MEDITEAZĂ:

Pavel ar fi dorit să treacă prin Corint în drum spre Macedonia și se pare că această hotărâre o știau și corintenii, dar nu a mai ajuns și acest lucru a adăugat tensiunii și acuzelor celor care i se împotriveau.

Mai mult, se pare că în loc să treacă pe la ei, le-a trimis o scrisoare dură pe care nu o avem și care i-ar fi putut irita și mai mult pe unii dintre ei.

Cum putea să îi convingă că a lucrat cu o inimă curată?

1. Apelează la faptul că ei îi cunoșteau caracterul și ar fi trebuit să știe că își alegea cuvintele cu atenție, nu se juca cu ele.
2. Relația lui cu Hristos și mesajul Evangheliei pe care l-a adus. Despre acest subiect însă vom medita mâine.

APLICĂ:

Cum te asiguri că ești bine înțeles de cei din jurul tău?

Ce faci ca atunci când trebuie să apelezi la integritatea caracterului tău, să o poți face cu fruntea sus?

MIERCURI

2 Corinteni 1:18-22

AL DOILEA ARGUMENT PENTRU BUNA CREDINȚĂ A LUI PAVEL

OBSERVĂ:

Ce spune Pavel despre el și despre credincioșii din Corint în versetele 21-22?

Ce persoane ale Sfintei Treimi găsești în paragraf?

MEDITEAZĂ:

Pavel continuă să arate de ce corintenii ar trebui să aibă încredere în el, chiar dacă și-a schimbat planurile. Argumentul de această dată are o adâncă încărcătură teologică și astfel poate fi sintetizat în:

- la fel cum te poți baza pe credințioșia lui Dumnezeu, nici cuvintele noastre nu au fost o amestecătură de „da” și „nu”
 - lucrul acesta l-ați experimentat în mesajul pe care noi (Pavel, Timotei și Silvan/Sila) vi l-am adus . Noi l-am propovăduit pe Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, în care toate promisiunile lui Dumnezeu sunt împlinite. De aceea, când spunem „Amin!” la această afirmație Îi dăm slavă lui Dumnezeu, care este credincios promisiunilor Sale și le-a împlinit în Hristos. Nu l-am prezentat pe Hristos în mod ambiguu.
- Dumnezeu nu doar că ne-a uns (ne-a chemat) să aducem acest mesaj al Evangheliei, dar El este și cel care ne ține, ne întărește (și pe noi, și pe voi) și ne-a marcat ca fiind proprietatea Lui (ne-a sigilat/pecetluit)

- mai mult, avem arvuna (o plata anticipată) Duhului (prezența și lucrarea Lui în noi).

Această relație cu Dumnezeu, în care este implicată toată Trinitatea și de care corintenii nu sunt străini, este o bază solidă pentru credibilitatea apostolului.

Avem aici un fapt foarte important: Pavel nu face referire doar la poziția și caracterul său, ci și la relația sa cu Domnul și la mesajul său clar și fără ocolișuri legat de persoana Domnului Iisus Hristos.

APLICĂ:

Cum afectează relația ta cu Domnul celelalte relații pe care le ai?

Ce faci ca să existe o coerență între mesaj și trăire?

JOI*2 Corinteni 1:23-2:4***PAVEL ÎȘI DESCHIDE INIMA****OBSERVĂ:**

De ce și-a schimbat Pavel planul? (versetul 23 și versetul 1)

Ce a făcut Pavel în schimb? (versetul 4)

Ce definește atitudinea și relația lui Pavel cu corintenii (versetul 4)

MEDITAȚIE:

Am putea spune că Pavel devine emoțional prin faptul că deschide o fereastră atât spre felul în care a decis, cât și spre trăirea lui interioară față de corinteni.

Paragraful începe cu un fel de juruință solemnă deoarece situația este foarte serioasă și cuvintele care urmează trebuie luate cu toată greutatea dată de autor.

Motivul schimbării de plan nu a constat în circumstanțe exterioare sau călăuzire supranaturală (asemenea de situații au fost în viața apostolului), ci în următoarele motive:

- Pavel a vrut să nu meargă la ei cu mesajul principal - disciplinarea
- Pavel nu ar fi disciplinat cu bucurie și întristarea lor l-ar fi afectat și pe el
- Pavel a socotit că o altă abordare era mai bună și de aceea le-a scris o scrisoare (v4) (se pare că este vorba de așa-zisa „scrisoare dură” care nu s-a păstrat).

Observăm o inimă pătrunsă de un spirit pastoral adânc, o smerenie autentică și dorința ca ceea ce face să nu producă o răcorire personală, ci să zidească, să ridice o comunitate/o persoană.

Să luăm aminte de ce Pavel îi cruță: „nu ne considerăm stăpâni pe credința voastră, ci mai degrabă vrem să contribuim la bucuria voastră”. Iată o motivație de la Duhul Sfânt și nu din firea pământească.

Pavel nu va ignora situația, ci le va scrie dar cu „multă mâhnire și strângere de inimă, cu ochii scăldați în lacrimi”. Iată dovada dragostei lui pentru ei.

APLICĂ:

Cum evaluezi cât de curate sunt motivațiile tale atunci când corectezi pe cineva?

Roagă-te chiar astăzi pentru cei pe care îi iubești, dar care au nevoie de îndreptare! Roagă-te în spiritul celor învățate de la Pavel.

VINERI

2 Corinteni 2:5-11

SĂ NU LĂSĂM PE SATANA SĂ AIBĂ UN CÂȘTIG DE LA NOI

OBSERVĂ:

Ce spune Pavel despre persoana din acest pasaj?

Ce au făcut corinteni și ce ar trebui să facă acum?

Care este atitudinea lui Pavel?

Ce trebuie să evite comunitatea? (versetul 11)

MEDITEAZĂ:

În acest pasaj se face referire la o persoană care a fost o pricină de întristare - atât pentru Pavel, cât și pentru corinteni - și a fost pedepsit.

Nu știm exact despre cine este vorba. Poate fi foarte bine cel menționat în capitolul 5 al primei epistole. Este probabil ca „epistola dură” (pe care nu o avem) să fi fost scrisă tocmai pentru că biserica nu făcuse nimic în legătură cu situația morala gravă în care se afla.

Oricum, la momentul scrierii Pavel știe că bărbatul a fost disciplinat de cei mai mulți și că acum este nevoie să fie iertat și mângâiat și să i se arate din nou dragostea comunității (de care a fost separat prin disciplinare). Scopul restaurării relațiilor este ca omul să nu fie „doborât de prea multă mâhnire”.

Corintenii au fost în această situație ascultători. Acum era important ca biserica să ierte și Pavel - probabil a fost el însuși atacat în desfășurarea acestei situații - le dă un exemplu spunând că el însuși a iertat. Aici apare un al doilea aspect. Iertarea și restaurarea relațiilor făcută din perspectiva evitării unei pierderi în fața satanei.

Învățăm de aici să avem două perspective: (a) disciplinarea urmărește binele și recuperarea celui care a căzut și grija pentru ca în acest proces să nu fie doborât; (b) doborârea celui care a căzut și neiertarea după ce el/ea s-a pocăit dau un câștig satanei. O comunitate și o persoană care nu iartă fac jocul satanei.

APLICĂ:

Ai pe cineva în viața ta pe care ești chemat/ă să ierți?

Sunt oameni în jurul tău care au nevoie de mângâiere?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE DIN GRUP:

1. Ce faci când buna ta credință este pusă la îndoială? Dați exemple din viața voastră și comparați cu ce ne învață Scriptura aici.
2. Discutați despre importanța bucuriei în viața voastră și a celorlalți.
3. Discuți despre piedicile în restaurarea celor care cad moral în biserica de astăzi. Ce ar trebui să facem ca să aplicăm mai bine principiile învățate din acest text

SĂPTĂMÂNA 20

ÎN APĂRAREA SLUJBEI DE VESTITORI AI NOULUI LEGĂMÂNT

LUNI

2 Corinteni 2:12-13

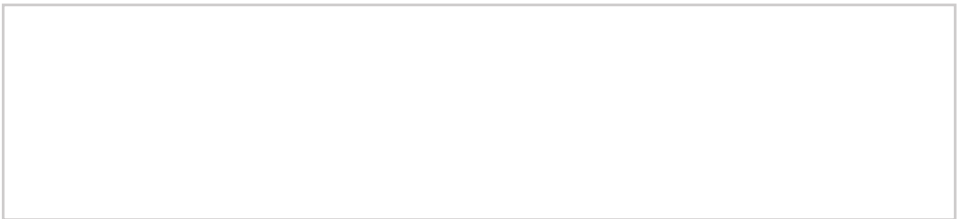
PRIVIRE DE ANSAMBLU

OBSERVĂ:

Citește tot pasajul săptămânii pentru a avea o privire de ansamblu!

Cum numește Pavel pe el și pe colaboratorii lui? (3:6)

Unde este Troa? De ce pleacă Pavel din Troa? (2:13)

MEDITEAZĂ:

Pavel a scris „epistola dură” (pe care nu o avem) din Efes către corinteni și a trimis-o prin Tit. Fiind obligat să fugă din Efes, ajunge în portul Troa (pe coasta Turciei de astăzi), dar, negăsindu-l pe Tit, este îngrijorat de misiunea lui în Corint și trece în Macedonia.

Pavel a luat decizia de a părăsi Troa chiar dacă acolo se deschisese o oportunitate de a vesti Evanghelia. Ceea ce îl apăsa trebuie să fi fost mai puternic decât dorința lui de a evangeliza. Ceea ce știm însă este că în Troa erau deja credincioși și că Luca se va alătura lui Pavel din acest port. Cu siguranță nu a fost o decizie luată ușor, dar situația din Corint necesita energia și preocuparea apostolului. Este posibil ca și vremea să fi fost un factor și Pavel să fi dorit să treacă în Macedonia pentru a nu fi despărțit de Corint tot sezonul în care nu se mai putea naviga.

Vedem în această instanță smerenia și grija lui Pavel. Smerenie pentru că el nu spiritualizează decizia și trăirea sa. Este transparent și onest. Grija pentru că, în ciuda unei deschideri în portul Troa, este atât de frământat de ce se întâmplă în Corint încât trece de cealaltă parte a mării.

APLICĂ:

Ce faci când ești tentat să dai o nuanță mai spirituală decât realitatea unei trăiri sau situații?

Care este grija ta cea mai mare când vine vorba de biserică?

MARȚI

2 Corinteni 2:14

APĂRAREA IMPORTANȚEI SLUJBEI APOSTOLICE

OBSERVĂ:

Care sunt cele două lucruri pentru care mulțumește Pavel lui Dumnezeu?

MEDITEAZĂ:

Pavel a fost izgonit din Efes și a plecat din Troa din cauza îngrijorării pentru situația din Corint. Dar în acest verset folosește două metafore care deschid un pasaj larg în care va arăta importanța și gloria lucrării la care a fost chemat.

Prima imagine este instituția triumfului foarte cunoscută și apreciată de romani. Astăzi am numi-o paradă sau marș de triumf. Împăratul deschidea triumful în carul său de victorie. Pavel spune că este purtat întotdeauna în

acest car. Aceasta înseamnă că Dumnezeu este biruitor și Pavel și credincioșii sunt de partea biruitorului și sub protecția Lui.

A doua imagine ar putea fi legată de prima prin faptul că prizonierii din marșul triumfal aruncau tămâie ca un fel de ofrandă pentru zeitățile biruitorilor. Astfel, dacă această imagine este evocată de Pavel, ar fi o contrapartidă la imaginea gloriei, și anume suferința care însoțește slujba apostolului (1 Corinteni 4:9-13). Să mai observăm că mireasma este răspândită **în orice loc**.

Să ne aducem aminte că Pavel scriind din Corint va transmite romanilor (Romani 8:31-39):

„Deci ce vom zice noi în fața tuturor acestor lucruri?

Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?

El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?

Cine va ridica pără împotriva aleșilor lui Dumnezeu?

Dumnezeu este Acela care-i socotește neprihăniți!

Cine-i va osândi?

Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi!

Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigonirea, sau foamea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia? După cum este scris: „Din pricina Ta suntem dați morții toată ziua; suntem socotiți ca niște oi de tăiat.”

Totuși, în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.

Căci sunt bine încredințat că

nici moartea, nici viața,

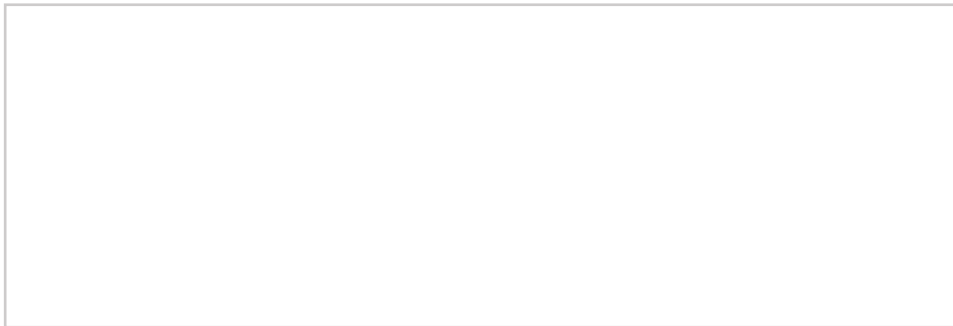
nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile,

nici lucrurile de acum, nici cele viitoare,

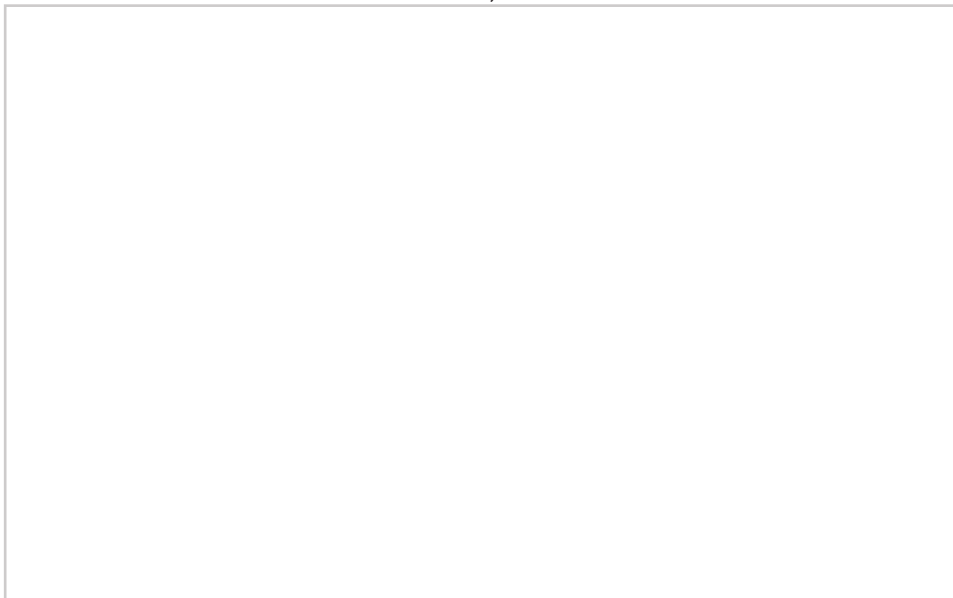
nici înălțimea, nici adâncimea,
nici o alta faptură,
nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu care este în
Iisus Hristos, Domnul nostru.”

APLICĂ:

Ce faci când ești tentat să te vezi părăsit, neimportant într-o lume ostilă?

Care este mireasma pe care o răspândești?

MIERCURI

2 Corinteni 2:15-17

○ MIREASMĂ

OBSERVĂ:

Pentru cine este apostolul o mireasmă a lui Hristos?

Cu cine se pune apostolul în opoziție? (versetul 17)

Cum vorbește apostolul? (versetul 17)

MEDITEAZĂ:

În textul de astăzi, Pavel reia tema miresmei care vine din Vechiul Testament (vezi Levitic) și face referire la miresma ca efect al jertfei. Mireasma este atât înaintea lui Dumnezeu (suntem o mireasmă a lui Hristos), cât și înaintea oamenilor.

Cât privește mireasma înaintea semenilor, Pavel arată că odată ce omul vine în contact cu vestea bună despre Hristos poate să aibă două reacții: să aleagă calea pierzării, a înstrăinării de Dumnezeu (de la moarte spre moarte) sau să aleagă calea mântuirii (de la viață spre viață).

Să punem în paralel afirmația de mai sus cu ce spune Pavel în 1 Corinteni 1:18

Fiindcă propovăduirea crucii este	... o mireasmă a lui Hristos
o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării	printre cei ce sunt pe calea pierzării: pentru aceștia, o mireasmă de la moarte spre moarte
dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu	printre cei ce sunt pe calea mântuirii... o mireasmă de la viață spre viață.

Urmează o întrebare: cine este suficient pentru o astfel de misiune? Am fi tentați să spunem că nimeni. Dar Pavel nu pregetă să afirme că el se califică, în opoziție cu unii care „strică Cuvântul lui Dumnezeu”. Iată motivele apostolului: (va mai reveni asupra subiectului în această epistolă)

- onestitate în motive și comunicare
- este trimis și astfel poate vorbi din partea lui Dumnezeu
- își îndeplinește misiunea înaintea lui Dumnezeu (știe cui îi va da socoteală)
- mesajul și viața sa sunt centrate în Hristos.

APLICĂ:

Cum te raportezi la dezamăgirea provocată de faptul că oamenii Îl resping pe Hristos?

Ce te învață acest pasaj despre felul în care trebuie să fim o mărturie în fața oamenilor?

JOI

2 Corinteni 3:1-3

APĂRAREA IMPORTANȚEI SLUJBEI APOSTOLICE

OBSERVĂ:

Ce afirmă Pavel despre corinteni? Ce metaforă folosește?

Cu ce veneau cei care se opuneau apostolului? (versetul 1)

MEDITEAZĂ:

În fundalul acestui text avem un conflict mai mult sau mai puțin deschis, generat de unii care îl critică și denigrează pe apostol. Pavel, cu diplomația cunoscută, va arăta de ce relația lui cu biserica din Corint este una specială și le va îndrepta privirile spre Hristos prin intermediul metaforei scrisorii și a tablelor.

Cei care doreau să pună mâna pe biserica din Corint veniseră probabil cu un fel de scrisori de recomandare pe care Pavel le ironizează. El arată că relația lui cu corinteni nu necesită recomandări sau intervenția unor terțe persoane deoarece:

ei sunt "epistola" lui Pavel	sunt scriși pe inima apostolului	și acest lucru este cunoscut (Pavel se lauda cu biserica din Corint)
ei sunt "epistola" lui Hristos	scrisă de apostol, ca slujitor al lui Hristos	

„Scrierea” făcută de apostol devine acum o metaforă care pune în opoziție tablele Legii (vechiul legământ al Legii) cu lucrarea Duhului Sfânt, care transformă inimile credincioșilor.

APLICĂ:

Mulțumește-I Domnului pentru lucrarea așa de adâncă și de mare a Duhului Sfânt în inima ta. Care sunt lucrurile particulare pentru care vrei să mulțumești?

VINERI

2 Corinteni 3:4-6

ADEVĂRATA PRICINĂ DE LAUDĂ

OBSERVĂ:

Observă în acest text persoanele Sfintei Treimi!

Cum este legământul al cărui slujitor este Pavel (versetul 6)?

Compară versetul din ziua de ieri, versetul 3, cu versetul 6. Pune în paralel table de piatră/inimi de carne cu slova/Duhul.

MEDITAȚIE:

Chiar dacă ar fi avut motive de laudă, încrederea lui Pavel este în Dumnezeu prin Hristos. El știe că Cel care este Calea, Adevărul și Viața a fost arătat și de aceea apropierea și relația sa cu Dumnezeu este prin Hristos.

În acest pasaj parcă repetă sintetic lucrarea Duhului Sfânt din 1 Corinteni 2:6-16 care îl arată pe Hristos, dar nu cu armele înțelepciunii umane, ci cu puterea și înțelepciunea Sa.

Aici realitatea revelației este foarte clară. Dumnezeu Se revelează. Sfânta Treime Se revelează și pentru că omul nu poate ajunge prin forțe proprii la Dumnezeu, vine El la noi. Destoinicia mea, spune Pavel, vine de la Dumnezeu.

Legământul, al cărui slujitor este - prin puterea și la chemarea lui Dumnezeu - Pavel, este un legământ nou. Nou în raport cu ce? În raport cu legământul mozaic. Și în ce constă diferența? Pavel ne explică foarte clar: Vechiul legământ avea în centru slova (poruncile care arătau caracterul și cerințele lui Dumnezeu) și era aducător de pedeapsă/moarte, în timp ce Noul Legământ este dătător de viață prin Duhul.

APLICĂ:

Mulțumește-I Domnului pentru revelația Sa și pentru lucrarea Duhului Sfânt în istorie și în viața ta.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE DIN GRUP:

1. Ce înseamnă (sau nu) pentru noi astăzi să fim o mireasmă în lumea în care suntem? Dați exemple/experiențe.
2. Treceți în revistă contrastele pe care le face Pavel în text pentru a scoate în relief caracterul noului legământ. Ce ne învață acestea?

SĂPTĂMÂNA 21

SUPERIORITATEA SLUJBEI NOULUI LEGĂMÂNT

LUNI

2 Corinteni 3:7-11

GLORIA TRECĂTOARE A VECHIULUI LEGĂMÂNT

OBSERVĂ:

Notează ce afli despre Noul și Vechiul Legământ din fiecare verset

Vechiul Legământ	Noul Legământ

MEDITEAZĂ:

Continuând subiectul Noului Legământ, al căror slujitori erau apostolii, Pavel subliniază superioritatea Noului Legământ față de cel Vechi.

Pavel argumentează că Vechiul Legământ, chiar dacă a adus condamnare punând în fața omului păcătos legea perfectă a lui Dumnezeu, a fost totuși însoțit de glorie. Este menționată fața lui Moise care a început să strălucească la coborârea de pe Sinai, după primirea Legii. Însă gloria Vechiului Legământ a

fost trecătoare, simbolizând că Legământul în sine avea să fie trecător (Evrei 8:13). În contrast cu Vechiul Legământ, cel Nou este numit „slujba Duhului”, „slujba aducătoare de neprihănire” datorită efectului pe care-l are asupra celor ce cred, aducând iertarea și neprihănirea prin sângele lui Hristos. Legământul cel Nou este numit netrecător (care rămâne), iar slava acestuia o întrece cu mult pe cea a Vechiului Legământ. Mai mult, slava aceasta este una care rămâne (v.11).

Chiar dacă Legea lui Dumnezeu este perfectă și eternă pentru că reflectă Caracterul lui Dumnezeu, Legământul cel Vechi avea caracter temporar, tranzitoriu. Menit să demonstreze păcătoșenia omului și nevoia acestuia de Dumnezeu, Legământul cel Vechi era un indicator spre Hristos (Galateni 3:24-25).

Ca și în vremurile apostolice, și astăzi mai există ecouri ale învățăturilor legaliste care crează confuzie și tulburare făcându-i pe credincioși să uite că trăiesc într-un Nou Legământ, care nu doar că este nou, dar este netrecător și mult mai slăvit. În comparație cu acesta, cel Vechi pălește complet (v.10). Noul Legământ făcut în sângele lui Hristos este singurul care aduce viață și neprihănire.

APLICĂ:

Mulțumește lui Dumnezeu pentru Noul Legământ în care ai intrat prin credința în Hristos. Scrie ce știi despre relația dintre Vechiul și Noul Legământ.

Cum ar trebui să răspunzi celor ce strecoară învățături legaliste în viața creștinilor?

MARȚI

2 Corinteni 3:12-13

SURSA ÎNDRĂZNELII

OBSERVĂ:

Care sunt implicațiile Noului Legământ în ce privește slujba apostolilor?

MEDITEAZĂ:

În contrast cu gloria tranzitorie a Vechiului Legământ reprezentată de strălucirea feței lui Moise, care a fost acoperită, gloria Noului Legământ este netrecătoare și astfel conferă îndrăzneală slujirii lui Pavel. Moise și-a acoperit fața cu un văl pentru ca Israelii să nu vadă trecerea acelei străluciri, probabil pentru a nu slăbi astfel ascultarea acestora de Legea lui Dumnezeu. Cunoscând valoarea și efectele eterne ale jertfei lui Hristos, slujirea apostolilor a fost caracterizată de îndrăzneală și curaj. Slujirea lui Hristos nu conține niciun element de care să ne fie rușine sau care să trebuiască să fie acoperit (Rom. 1:16; 9:33).

Binecuvântată este siguranța care vine din cunoașterea fundamentului și valorii Evangheliei. Creștinul care cunoaște valoarea mesajului Evangheliei îl

va propovădui cu mult curaj și îndrăzneală. Pavel a fost gata să moară pentru Evanghelie pentru că știa de la cine a primit-o și că gloria acesteia nu va trece.

APLICĂ:

În ce fel textul de azi te încurajează în vestirea Evangheliei?
Ce piedici întâmpini?

Roagă-te asemenea apostolilor pentru îndrăzneală în vestirea Evangheliei.
(Faptele Apostolilor 4:29)

MIERCURI

2 Corinteni 3:14-16

VĂLUL NECREDINȚEI

OBSERVĂ:

Scrie tot ce afli despre văl (maramă).

MEDITEAZĂ:

Vălul care acoperea fața lui Moise a fost unul profetic pentru că a continuat să indice atitudinea evreilor față de Hristos - o atitudine de necredință, gloria Noului Legământ fiind acoperită pentru ei. Citirea Legii Vechiului Legământ ar fi trebuit să-i facă pe evrei să-L vadă, să-L recunoască pe Hristos (Ioan 5:39), dar ochii lor sunt parcă acoperiți de acel văl al necredinței. Această stare este descrisă ca fiind una de insensibilitate mintală, o lipsă de agerime în a înțelege ce trebuie înțeles și anume caracterul trecător al Vechiului Legământ.

Asemenea lui Moise care-și scotea vălul doar în prezența Domnului (Exod 34:34), vălul necredinței este însă dat la o parte atunci când cineva Îl cunoaște pe Hristos (v.14). Credința deschide ochii omului să vadă gloria lui Hristos și a Noului Legământ.

Oricât de inteligenți am fi, fără iluminarea Duhului Sfânt, care produce credință în noi, rămânem orbi și greoi la minte, fără să înțelegem gloria Evangheliei și a planului lui Dumnezeu. Domnul Isus îi fericea pe cei ce ajungeau să-L cunoască și pe cei ce-l înțelegeau cuvintele (Matei 16:16-17; Luca 10:23-24). Revelația și cunoașterea Evangheliei sunt darul lui Dumnezeu pentru toți copiii Săi. Cât de prețioasă este această cunoaștere! Nu noi ne dăm vălul la o parte, Duhul Sfânt o face.

APLICĂ:

Mulțumește Domnului că ai fost luminat să crezi în Evanghelie și să-L cunoști pe Dumnezeu!

Cui ai putea să-l mărturisești Evanghelia? Spune o rugăciune chiar acum pentru acea/acele persoane ca Dumnezeu să le ridice vălul necredinței.

JOI

2 Corinteni 3:17

DUHUL ȘI LIBERTATEA

OBSERVĂ:

Citește tot capitolul 3. Scrie tot ce afli despre Duhul Sfânt.

MEDITEAZĂ:

Lucrarea de mântuire este lucrarea întregii Sfinte Treimi. Credința se naște în noi prin lucrarea Duhului Sfânt. Hristos este cunoscut de noi datorită descoperirii lucrute de Duhul Sfânt. Nașterea din nou, unirea noastră cu Hristos și puterea de a trăi în ascultarea de Dumnezeu, toate sunt lucrarea Duhului Sfânt.

Duhul este numit Domnul în acest verset subliniind astfel dumnezeirea Duhului Sfânt. Efectul lucrării Duhului Sfânt menționat aici este libertatea. Duhul este cel ce din robi ne-a făcut fi în relație cu Dumnezeu. Legea nu putea scoate pe nimeni de sub robia păcatului, doar Duhul Sfânt poate să o facă (Galateni 4:24-31).

Hristos este jertfa și întemeietorul Noului Legământ, dar Duhul Sfânt este Cel ce-l implementează în fiecare credincios, de aceea Noul Legământ este numit și legământul Duhului (3.6).

APLICĂ:

Mulțumește lui Dumnezeu pentru lucrarea de eliberare pe care a făcut-o în tine Duhul Sfânt. Mulțumește pentru statutul de fiu preaiubit, pentru că te poți apropia cu încredere de Dumnezeu ca de Tatăl tău.

Mulțumește pentru eliberarea de păcat.

Închină-te și laudă întreaga Sfântă Treime!

VINERI

2 Corinteni 3:18

SCHIMBAȚI ÎN CHIPUL LUI

OBSERVĂ:

Care este efectul Noului Legământ conform acestui verset?

Cine implementează această lucrare?

MEDITEAZĂ:

Acest verset este climaxul capitolului 3, descriind un contrast major dintre Noul și Vechiul Legământ. Spre deosebire de Moise, care își acoperea fața, credincioșii și slujitorii Noului Legământ rămân cu fața descoperită și privesc constant la gloria lui Hristos. Chiar dacă vedem ca într-o oglindă, pentru că nimeni nu poate cuprinde pe deplin gloria lui Dumnezeu¹, efectul acestei priviri este transformarea după chipul lui Hristos din slavă în slavă. Dacă gloria de pe fața lui Moise pălea, gloria celor ce cred în Hristos nu poate decât să crească pe măsură ce ne asemănăm tot mai mult cu El prin procesul de sfințire (Efeseni 4:11-15).

Ce chemare și ce onoare să avem ochii deschiși prin Duhul Sfânt și să vedem în Scripturi chipul și slava lui Hristos! Ce onoare să fim noi înșine transformați după chipul Său! Ce promisiune glorioasă că într-o zi vom fi ca El!

1) Oglinzile din antichitate erau niște plăcuțe de cupru șlefuite în care imaginea era reflectată imperfect.

*Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El, pentru că Îl vom vedea așa cum este. **1 Ioan 3:2***

APLICĂ:

Cum se vede în tine gloria chipului lui Hristos?

În ce domenii ar trebui să mai crești în asemănare cu El?

Cum stai cu disciplina citirii Scripturii?

Mulțumește lui Dumnezeu pentru lucrarea de sfințire pe care a început-o și o va desăvârși în tine până la întâlnirea cu El!

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE DIN GRUP:

1. Discutați despre relația dintre Vechiul și Noul Legământ. Cum se leagă între ele? În ce constă superioritatea celui Nou față de cel Vechi? De unde știm?
2. De ce credeți că slujba Noului Legământ este numită slujba Duhului? Ce implicații are acest lucru?
3. Discutați care sunt efectele participării credinciosului în Noul Legământ.

SĂPTĂMÂNA 22

COMOARA DIN VASUL DE LUT

LUNI

2 Corinteni 4:1-4

MOTIVAȚIA LUI PAVEL

OBSERVĂ

Cum a primit Pavel slujba pe care o are?

Care este efectul conștientizării acestui lucru?

Ce spune Pavel despre etica slujirii sale?

Ce afli despre cei ce nu primesc Evanghelia predicată de Pavel?

MEDITEAZĂ

Continuând să-și apere slujba de apostol, Pavel amintește că a primit-o datorită îndurării lui Dumnezeu (1 Corinteni 15:9). Niciunul dintre noi nu merită harul de a putea să-L slujească lui Hristos. Însăși chemarea este o onoare și un privilegiu. Acest privilegiu îl înflăcărează și-l motivează pe Pavel în slujirea sa, făcându-l să slujească cu atâta dăruire și fără oboseală. Sunt multe lucruri care pot motiva un slujitor: succesul, faima, banii, imaginea..., dar aceste motivații se prăbușesc atunci când (asemenea lui Pavel) trebuie să faci față criticii, neîncrederii și lipsurilor. Când slujim, însă, conștiința de îndurarea primită, de privilegiul onorării lui Hristos, de dragul celor iubiți de El, atunci cu adevărat nu cădem de oboseală.

Chemarea divină totdeauna aduce cu sine și o etică divină. Viclenia, manipularea sau distorsionarea Cuvântului lui Dumnezeu sunt străine apostolului care slujește înaintea lui Dumnezeu. Acest lucru îl califică să fie primit de orice conștiință omenească.

Singurii care vor respinge Evanghelia servită astfel, vor fi cei ce sunt pe calea pierzării și aceasta din cauza orbirii spirituale produse de Satana.

Uneori unii slujitori parcă au impresia că Dumnezeu are nevoie de „un pic de ajutor” din partea lor, înflorind, exagerând sau chiar alterând anumite relatări pentru a suna mai convingător. Adevărul, însă, nu trebuie nici diluat și nici exagerat. Pentru a fi eficient, el trebuie doar afirmat (2).

APLICĂ

Ce crezi tu despre slujirea ta spirituală? De unde o ai? Înaintea cui slujești?

Cum prezinți tu adevărul Evangheliei. Simți nevoia să intervii în mesajul ei pentru a o face mai eficace?

MARȚI

2 Corinteni 4:5-7

COMOARA EVANGHELIEI

OBSERVĂ

Care este mesajul (epicentrul) Evangheliei conform acestui pasaj?

Care este comoara purtată de apostoli?

Unde este purtată această comoară? De ce?

MEDITEAZĂ

Prețuirea și motivația lui Pavel pentru slujba predicării Evangheliei se alimentează atât din chemarea primită, cât și din conținutul Evangheliei. Evanghelia predicată de el nu este un produs uman și nu este nici autopromovare, ea îl are în centru pe Hristos, în care s-a descoperit dragostea lui Dumnezeu pentru noi (Romani 1:1-4). Predicarea apostolilor indică spre gloria lui Dumnezeu, glorie manifestată în Hristos care a venit să ne mântuiască. Hristos este comoara pe care suntem cu toții chemați să o ducem lumii. El e comoara pentru care merită să dai totul (Matei 13:44). Fiind în slujba lui Hristos, Pavel se numește rob al corintenilor. Așa cum spunea anterior, el s-a făcut tuturor totul pentru a-i câștiga pentru Hristos (1 Cor. 9:22).

Paradoxal, Dumnezeu a hotărât ca această comoară să fie oferită lumii în niște vase de lut (cele mai ieftine și fragile). Evanghelia nu este transmisă de Arhangheli, îngerii sau „super-oameni”. Apostolii au fost folosiți de Dumnezeu în moduri extraordinare, în ciuda slăbiciunilor cărora erau supuși ca oameni (2 Corinteni 2:16) pentru ca toată gloria pentru succesul Evangheliei să fie adusă lui Dumnezeu.

Creștinul nu este propagatorul vreunei ideologii omenești, nici măcar un misionar al propriului cult religios. Noi, ca unii care am fost luminați de Dumnezeu, suntem chemați să-L ducem lumii pe Hristos - Comoara.

APLICĂ

Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru comoara pe care ai primit-o în Hristos.

Scrive trei persoane cărora ai vrea să le vestești Evanghelia. Cum ai putea să o faci? Roagă-te pentru ele chiar acum.

MIERCURI

2 Corinteni 4:8-12

VASUL FISURAT

OBSERVĂ

Identifică și notează contrastele și paradoxurile din text.

Care este efectul suferinței descrise de Pavel?

MEDITEAZĂ

Continuând ideea din versetul 7, Pavel contrastează slăbiciunea slujitorilor folosiți de Dumnezeu cu harul și puterea divină manifestată în aceștia. În suveranitatea și înțelepciunea Sa, Dumnezeu folosește oameni slabi pentru a-și demonstra gloria și puterea. Astfel, descriind circumstanțele slujirii sale, Pavel menționează situațiile limită pe care le experimentează adesea.

Intensitatea prigoanei este însă limitată de providența lui Dumnezeu, care nu îngăduie să fie peste puteri (1 Cor. 10:13). Mai mult, aceste suferințe nu sunt zadarnice. Puterea și caracterul lui Hristos sunt manifestate în cele mai grele încercări (12:5-10). Dumnezeu le folosește pentru mântuirea și încurajarea altor credincioși (Filipeni 1:14).

De multe ori, nu știm de ce Dumnezeu îngăduie suferință în viața noastră sau a celor dragi. Uneori aceasta poate fi pentru curățirea și sfințirea noastră prin disciplinare, pentru întărirea și maturizarea credinței noastre sau chiar pentru mângâierea și mântuirea altora. Adesea, credințioșii și statornicia altor frați și surori în fața durerii și suferinței a zidit și a întărit credința mea. Uneori, Hristos, comoara din noi, se vede cel mai clar când „vasul se fisurează”.

APLICĂ

Cum privești suferința din viața ta sau a altor creștini? Cum se armonizează aceasta cu teologia ta?

Roagă-te pentru frații și surorile tale care sunt în suferință.

Roagă-te ca Dumnezeu să te întărească, să-L arăți pe El în ceasul când tu însuși vei trece prin suferință.

JOI

2 Corinteni 4:13-14

ANTIDOTUL DEZNĂDEJDII

OBSERVĂ

Identificându-se cu convingerile Psalmistului, Pavel citează din Ps. 116:10. Citește Psalmul 116 pentru a înțelege mai bine contextul².

Ce crede/știe Pavel conform acestui text?

MEDITEAZĂ

Încrederea și optimismul lui Pavel nu se bazează pe speranța că nu vor mai fi suferințe, ci pe învierea tuturor credincioșilor. Asemenea psalmistului (Ps. 116:3), Pavel a cunoscut legăturile morții și sudorile mormântului, dar în același spirit de încredere în Dumnezeu aștepta izbăvirea prin înviere. Certitudinea învierii sale și a tuturor credincioșilor este bazată pe credința în Dumnezeu care l-a înviat pe Hristos din morți pentru că ne-a socotit neprihăniți (Rom. 4:25). Iar învierea lui Hristos este garanția învierii noastre (1 Corinteni 15:19-23).

Fără înviere, suferința și moartea sunt absurde și total lipsite de speranță. În fața învierii, însă, acestea își pierd forța intimidantă și sunt biruite de viață (1 Cor. 15:54-55).

² Traducerea Cornilescu redă puțin diferit Ps. 116:10, ceea ce face mai greu recognoscibil citatul. Propun mai jos traducerea din versiunea GBV.
"Am crezut, de aceea am vorbit. Am fost foarte necăjit."

APLICĂ

Pe ce te bazezi în fața suferinței și a morții? Care este adevărata ta speranță: optimismul, evitarea sau învierea?

Mulțumește lui Dumnezeu pentru nădejdea învierii.

VINERI*2 Corinteni 4:15*

TOATE SPRE FOLOSUL VOSTRU

OBSERVĂ

La ce lucruri se referă Pavel? (recitește versetele 7-15)

Care este scopul final al suferinței conform acestui verset?

MEDITEAZĂ

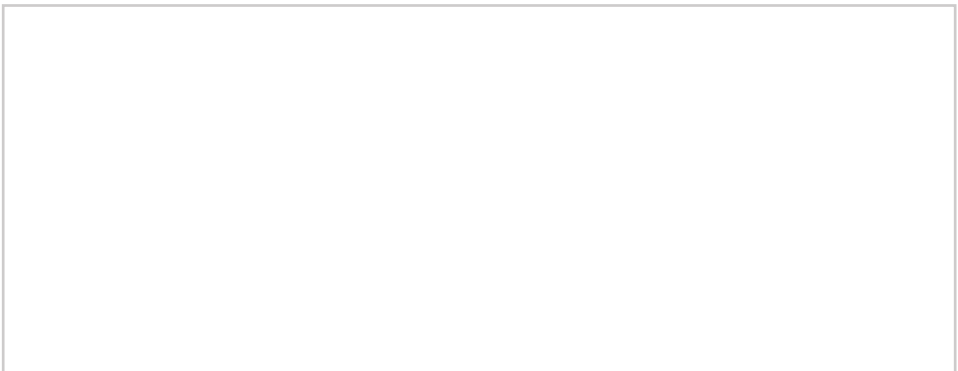
Suferințele descrise de Pavel făceau posibilă răspândirea Evangheliei și măreau impactul mesajului. Acest lucru era posibil și datorită susținerii în rugăciune din partea altora (1:11). Astfel, fiecare izbăvire experimentată însemna motive de mulțumire și recunoștință către Dumnezeu.

Dumnezeu nu îngăduie nimic fără rost în viața noastră, chiar dacă uneori ne e greu să găsim motive și explicații pentru anumite lucruri. În înțelepciunea Lui plină de bunătate, El face ca toate lucrurile să contribuie la creșterea noastră în credință și asemănarea cu Hristos, iar în final spre gloria Sa. Încrederea în Dumnezeu în vremea suferinței înseamnă să credem că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce-L iubesc pe Dumnezeu (Romani 8:28).

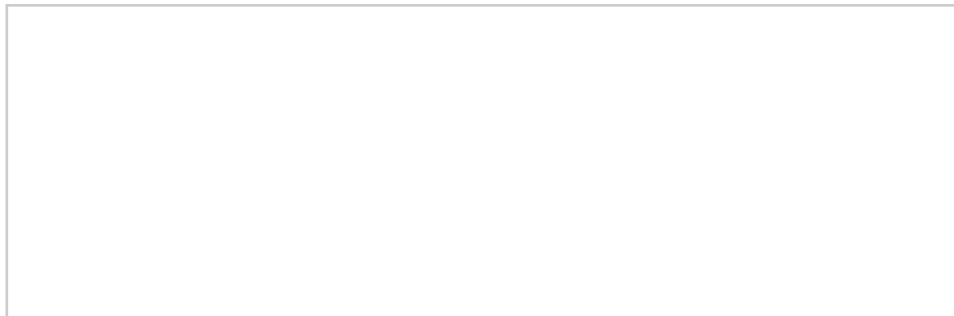
Cât de glorioasă va fi acea zi din veșnicii când vom realiza că nicio suferință nu a fost pierdută sau risipită, că fiecare detaliu era parte din planul desăvârșit al unui Dumnezeu înțelept, bun și atotputernic!

APLICĂ

Mulțumește lui Dumnezeu pentru cei ce ți-au vestit Evanghelia. Pentru efortul sau suferința pe care le-au experimentat pentru ca Evanghelia să ajungă și la tine.

Mulțumește pentru lucrurile pe care nu le înțelegeți în viața ta. Mulțumește pentru planul desfășurat de Dumnezeu.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE DIN GRUP:

1. Ce învățăm despre vestirea Evangheliei din pasajul de săptămâna aceasta? Ce etică trebuie respectată? (4:2) Ce nu avem voie să facem în vestirea Evangheliei? Ce pericole sunt?
2. Discutați despre perspectiva pe care o aveți cu privire la suferință. Ce valoare poate avea suferința în viața creștinului? Cum trebuie să ne raportăm la ea? Ce dificultăți întâmpinăm?

SĂPTĂMÂNA 23

LUNI

2 Corinteni 4:16

ANTIDOTUL OBOSELII

OBSERVĂ:

Notează contrastul din acest verset.

Compară acest verset cu 4:1. Ce observi?

MEDITEAZĂ:

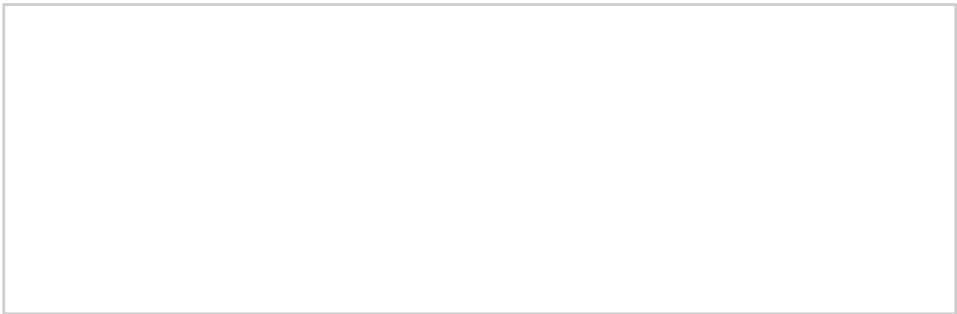
Pavel prezintă în continuare cât de importantă este slujba și chemarea pe care a primit-o de la Domnul. Focalizarea sa se mută pe importanța perspectivei eterne asupra vieții și slujirii. Nimeni nu este imun la oboseală (un mod de a se referi la descurajare și demoralizare). Slujba lui Pavel nu avea doar fațete triumfale. Existau și lucruri ce puteau cauza îngrijorări sau descurajare (1:8-9). Persecuțiile, împotrivirea celor necredincioși, arestarea și execuția altor colegi de lucrare și, nu în ultimul rând, trupul tot mai îmbătrânit și mai neputincios, toate puteau conduce la oboseală spirituală. Totuși, experiența lui Pavel este opusă. Chiar dacă este conștient de îmbătrânirea și deteriorarea trupului său, Pavel experimentează o înflorire interioară zilnică. Suferința și degradarea fizică în viața lui Pavel nu au puterea să distrugă progresul spiritual și creșterea sa în asemănare cu Hristos. Secretul acestei creșteri și înfloriri ne va fi redat în versetele următoare.

APLICĂ:

Cum este starea ta de spirit în fața suferinței sau îmbătrânirii? Care sunt lucrurile care te apasă sau te descurajează?

În ce măsură se înnoiește credința ta în fiecare etapă a vieții sau a slujirii tale? Simți că te asemeni tot mai mult cu Domnul? Vezi creștere spirituală în viața ta?

MARȚI*2 Corinteni 4:16-18***FOCALIZAREA CORECTĂ****OBSERVĂ:**

Notează contrastele din versetele 17-18. Ce crezi că vor să transmită?

Cum sunt descrise întristările prin care trece apostolul?

MEDITEAZĂ

Secretul înnoirii spirituale în omul interior, despre care vorbește Pavel în v.16, stă în perspectiva sa asupra realității, și anume în faptul că Pavel se raportează în primul rând la lucrurile eterne. Realitatea apartenenței la familia lui Dumnezeu, realitatea chemării noastre la asemănarea cu Hristos, realitatea învierii lui Hristos și perspectiva învierii noastre fac parte din lucrurile care nu se văd. Creștinul le vede însă prin ochii credinței (Evrei 11:1). Dar de ce acestea sunt mai importante decât cele care se văd? Pentru că acestea sunt eterne pe când celelalte sunt trecătoare. Toate lucrurile vieții acesteia trec. Și tinerețea, și sănătatea, și bogăția, și renumele, și suferințele din lumea aceasta, pe când lucrurile promise de Dumnezeu rămân.

Această perspectivă influențează și modul în care este privită suferința. Suferința pământească pare mai mică, mai ușoară când este pusă în perspectiva veșniciei, e limitată în timp, e de o clipă. Mai mult, din perspectivă eternă, suferința îndurată pentru Hristos va fi urmată de gloria răsplății în slavă. Astfel, suferința creștinului nu doar că nu e în zadar, ci este chiar prețioasă.

APLICĂ

Care e perspectiva ta asupra vieții? Cum evaluezi situațiile prin care treci? La ce privești, la cele eterne sau la cele perene?

Cum poți cultiva mai mult perspectiva eternă asupra vieții?

MIERCURI*2 Corinteni 5:1-5***FĂCUȚI PENTRU ÎNVIERE****OBSERVĂ**

Ce știm conform v.1?

Notează contrastele din v.1-2. Ce observi?

Care este tânjirea descrisă în v.2-4? Ce verb descrie această tânjire?

Care este planul lui Dumnezeu atunci când ne-a dat arvuna Duhului? (v.5)

MEDITEAZĂ

Pasajul de azi continuă ideea celui de ieri și conferă mai multe detalii despre lucrurile care nu se văd, despre acele lucruri la care se uită Pavel. Textul începe cu o certitudine și anume certitudinea unui trup ceresc în așteptarea căruia suntem. Pavel creează un contrast calitativ între trupul actual și cel ceresc. Acesta este asemănat cu o clădire cerească, o casă veșnică (simbol al stabilității, permanenței), în timp ce trupul actual este asemănat cu un cort (simbol al vulnerabilității și tranzitoriului).

Prezentul trăit în acest trup este caracterizat de tânjirea după înviere în trupul glorios. Creștinul nu tânjește după moarte, ci după înviere. Trupul înviat nu va mai fi supus nici morții și nici păcatului.

Dar de unde acest dor, această tânjire puternică? Răspunsul lui Pavel indică spre planul etern al lui Dumnezeu pentru mântuire. Acest dor după înviere este efectul prezenței Duhului Sfânt în noi, care reprezintă arvuna (aconțul) dat de Dumnezeu.

APLICĂ

Mulțumește lui Dumnezeu pentru trupul ceresc pregătit pentru tine!

Mulțumește lui Dumnezeu pentru arvuna Duhului Sfânt!

JOI

2 Corinteni 5:6-8

UMBLAREA PRIN CREDINȚĂ

OBSERVĂ

Ce indică cuvântul „așadar” (v.6)? Cum se leagă de versetele de mai sus?

Subliniază apariția cuvintelor „credință” și „încredere”. Cum se corelează?
Notează ce afli.

Recitește 1 Corinteni 4:13. Ce observi?

MEDITEAZĂ

Continuând ideea dorului după înviere și după noul trup, Pavel menționează credința ca fundament al acestei perspective (v.7). Trăirea prin credință generează această perspectivă care face ca plecarea din acest trup și îmbrăcarea cu noul trup înviat, în prezența Domnului să fie de preferat. Astfel, perspectiva credinței produce încredere (curaj, îndrăzneală) chiar și în fața prigoanei, a suferinței și a morții. Credința ne amintește constant că încă nu suntem „acasă”, că încă suntem pibegi (Evrei 11:13-16). Acest pământ, acest trup nu sunt destinațiile noastre finale. A trăi prin credință înseamnă să acționăm pe baza acestui fapt.

Ne putem atașa puternic de viața aceasta, de lucrurile de acum, de slujbe și slujiri, ne putem chiar lega inimile de ele, ca soția lui Lot. Totuși, pentru un credincios, adevăratul „acasă”, nu este adresa din buletin sau locul unde se odihnește seara, nici măcar trupul lui nu este „acasă”. Cu adevărat „acasă” va fi când vom fi cu Domnul în slavă.

APLICĂ

Mulțumește lui Dumnezeu pentru că te așteaptă „acasă” în glorie.

Cum influențează această perspectivă trăirea ta, deciziile tale?
În ce fel te mângâie în fața necazurilor vieții?

VINERI

2 Corinteni 5:9-10

PLĂCUȚI DOMNULUI

OBSERVĂ

Ce crezi că sunt aceste versete ca parte a argumentației lui Pavel?

Ce eveniment ne așteaptă pe fiecare? Cum ar trebui să ne comportăm în această perspectivă?

MEDITEAZĂ

Concluzia acestui paragraf (4:16-5:10) completează motivația slujirii oneste și sacrificiale pe care o dovedește Pavel. În ultimă instanță ceea ce-și dorește apostolul este să fie plăcut Domnului. Indiferent de care parte a veșniciei, dorința lui este aceeași. Astfel, Pavel spune că se „silește” în acest sens. Termenul grecesc tradus cu verbul „ne silim” (gr. filotimeomai), descria dorința sclavului de a place stăpânului. Compoziția verbului indică un efort făcut din dragoste, un efort ce implică onoare. Astfel, dragostea pentru Domnul ne motivează și ne învață să-i fim plăcuți. Hristos îi învață pe apostoli că dacă-L iubesc vor păzi poruncile Sale (Ioan 14:15).

În același timp, creștinul este responsabilizat și de perspectiva socotelii pe care o va da în fața Domnului pentru binele sau răul făcut în viața aceasta. Judecata

despre care vorbește Pavel în v.10 nu trebuie confundată cu judecata celor necredincioși care va fi efectuată de Dumnezeu Tatăl și va fi spre osânda celor judecați (Apocalipsa 20:11-15). Destinul veșnic al credinciosului a fost deja pecetluit odată cu credința acestuia. Totuși, viața credinciosului va fi evaluată de Hristos, în vederea răsplătirii, iar aceasta nu va fi aceeași pentru toți, ci în funcție de răul sau binele făcut (1 Cor. 4:5; Efes. 6:8, 1 Cor 3:15; Col. 4:25).

Credința adevărată generează dragoste pentru Domnul, care ne face să dorim să-l fim plăcuți mai presus de toate lucrurile.

APLICĂ

Cercetează-ți viața. Te silești să-l fii plăcut Domnului? Ce aspecte crezi că trebuie schimbate în vederea judecării lui Hristos?

Scrie o rugăciune sinceră în acest sens.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE ÎN GRUP

1. Ce înțelegi prin trăirea prin credință? Cum te ajută textul din această săptămână?
2. Ce lucruri te ajută să trăiești prin credință și nu prin vedere?
3. Cum ne putem ajuta reciproc mai mult ca membri ai comunității (biserica, grup de casă, familie) să-i fim plăcuți Domnului în purtarea noastră?

SĂPTĂMÂNA 24

FĂPTURI NOI

LUNI

2 Corinteni 5:11-21

CUNOSCÂND FRICA DE DOMNUL

OBSERVĂ

Cu ce scop le dă Pavel corintenilor un temei de laudă?

MEDITEAZĂ

Frica de Domnul la care se referă Pavel este legată de realitatea înfățișării sale înaintea Scaunului de Domnie al lui Dumnezeu. Conștientizarea faptului că va da socoteală înaintea tronului lui Hristos de viața pe care a trăit-o pe acest pământ producea în el o frică sfântă. Iar această frică de Domnul îl făcea pe Pavel să-i încredințeze pe oameni. Cu privire la ce? Tot contextul se referă la Evanghelie și la vestirea Slavei lui Hristos oamenilor pentru mântuire. Dumnezeu știa inima și conștiința curată a lui Pavel și a colaboratorilor lui în lucrarea de vestire a Evangheliei. Speranța lui Pavel era ca motivația lui curată să fie cunoscută de credincioșii din Corint deoarece la adresa lui circulau tot felul de contestații din partea proorocilor falși. Miza lui Pavel nu era numele propriu, el demonstrând de multe ori în prima sa epistolă faptul că nu îi pasă dacă este judecat de oameni sau nu. Miza consta în faptul că, prin atacul la adresa credibilității sale ca apostol, Evanghelia pe care el o propovăduia era atacată și sufletele corintenilor erau în pericol de a se îndepărta de la învățătura curată.

APLICĂ

Cum definesc frica de Domnul? Cum mă raportez eu la judecata lui Dumnezeu?

MARȚI

2 Corinteni 5:13-14

DRAGOSTEA LUI HRISTOS NE CONSTRÂNGE**OBSERVĂ**

Ce efect are Dragostea lui Hristos asupra lui Pavel? (v.14)

MEDITEAZĂ

Ce înseamnă că Pavel și-a ieșit din minți? Pentru mulți oameni, Evanghelia este o nebunie. Pentru cei care nu cred în Hristos, Crucea și Evanghelia lui Hristos vor declanșa reacții de respingere profunde, vor provoca scandalizare. Pavel acceptă această catalogare, drept nebun din partea lumii, de dragul lui Dumnezeu. În schimb, pentru credincioși, Crucea este o realitate plină de sens și baza mântuirii noastre. De aceea, Pavel spune: dacă suntem întregi la minte, pentru voi suntem.

Versetul 14 este tradus mai exact: Dragostea lui Hristos ne constrânge. Harul lui Dumnezeu va produce transformarea inimii, a opticii cu care privești pe oamenii din jur. Pavel știa că Hristos a murit pentru toți oamenii și astfel era constrâns de inima lui Dumnezeu ca să se implice în propovăduirea Evangheliei.

APLICĂ

În ce fel mă constrânge pe mine Dragostea lui Hristos la acțiune?

MIERCURI

2 Corinteni 5:15-17

NU MAI CUNOAȘTEM PE NIMENI ÎN FELUL LUMII

OBSERVĂ

Cine sunt cei „ce trăiesc” în acest pasaj (v.15)?

MEDITEAZĂ

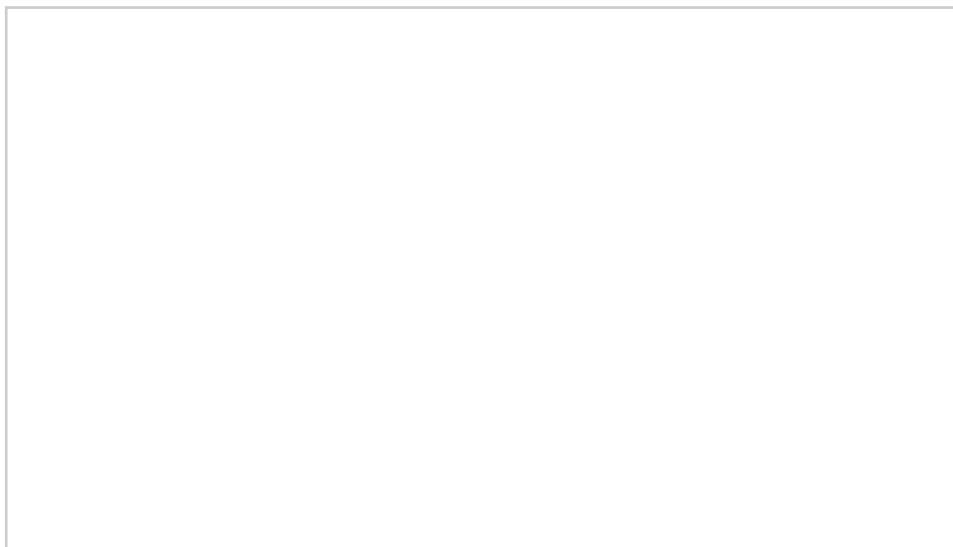
Moartea lui Hristos pentru toți oamenii obligă pe cei credincioși să trăiască pentru Dumnezeu, care a murit și a înviat pentru ei. Dar ce înseamnă a trăi

pentru Dumnezeu în acest pasaj? Pavel ne răspunde: a nu mai cunoaște pe nimeni în felul lumii. Ce înseamnă atunci a cunoaște pe cineva în felul lumii? A nu-l privi din nicio altă perspectivă decât cea a Crucii

În momentul în care te-ai născut din nou, la fel ca Pavel, începi să-i vezi pe oameni prin optica lui Hristos, ca oameni pentru care El a murit și ești constrâns de inima lui Dumnezeu față de ei, ca să te implicii cu toată ființa ta pentru mântuirea lor. Colegii tăi de muncă nu mai sunt doar niște oameni aleatorii cu care îți intersectezi existența zilnică, ci devin ținta rugăciunilor tale pentru mântuire. Vräjmașii tăi nu mai sunt oameni de disprețuit și de urât, ci începi să îi iubești deoarece știi că Dumnezeu a murit și pentru ei. Hristos nu este un învățător interesant din secolul I, ci este Domnul și Dumnezeul tău. Moartea și învierea lui Hristos operează în omul credincios o transformare lăuntrică a tot ceea ce înseamnă viața lui: motivație, gânduri, fapte, relații.

APLICĂ

Cât de preocupat sunt zilnic de vestirea Evangheliei și de mântuirea oamenilor necreștini din jurul meu?

JOI*2 Corinteni 5:18-19***SLUJBA ÎMPĂCĂRII****OBSERVĂ**

Cine a realizat lucrarea de împăcare a noastră cu Dumnezeu?

Prin Cine S-a realizat împăcarea noastră cu Dumnezeu?

Ce ne spune versetul 19 despre natura lui Hristos?

MEDITEAZĂ

Toată lucrarea de transformare și înnoire a omului este realizată de Dumnezeu, prin împăcarea noastră cu El făcută în Hristos. Acesta este planul și lucrarea Lui încă din veșnicii. „Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine” este probabil cea mai clară afirmație a divinității lui Hristos. Hristos este singurul Templu în care Dumnezeul de trei ori sfânt se poate împăca și întâlni cu omul păcătos. Dumnezeu nu S-a uitat la păcatele noastre, la urâciunile noastre, ci le-a ispășit în trupul lui Hristos pe Cruce. Perdeaua dinăuntru care despărțea Locul Sfânt de Locul Preasfânt a fost ruptă prin moartea lui Hristos, iardrumul către Casă este iarăși deschis! Ce Har nespus de bogat! Când înțelegem

această veste bună, ea ar trebui să ne stimuleze să vestim Evanghelia cu o râvnă ca a apostolilor. Drumul înapoi către casă este deschis pentru toți oamenii cu care ne întâlnim! Oare cum ar fi transformată viața noastră de credință dacă ne-am însuși acest adevăr?

APLICĂ

Roagă-te ca adevărul jertfei lui Hristos să îți umple inima de râvnă pentru Evanghelia.

VINERI

2 Corinteni 5:20-21

ÎMPĂCAȚI-VĂ CU DUMNEZEU!

OBSERVĂ

Cum se descrie Pavel pe sine și pe echipa lui? (v.20)

Ce observi cu privire la imputarea la adresa lui Hristos și a noastră din v.21?

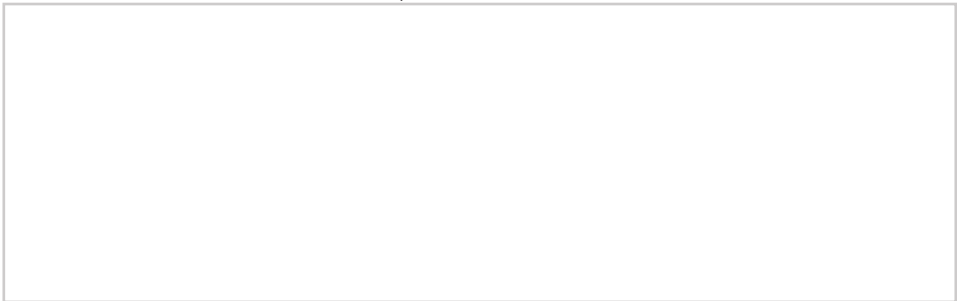
MEDITEAZĂ

Pavel și apostolii se descriu ca ambasadori ai Cerului. Cu alte cuvinte, batjocorirea lor și a mesajului lor înseamnă batjocorirea lui Hristos Însuși! Pavel se identifică cu inima lui Dumnezeu pentru toți oamenii și adresează o rugăciune fierbinte: ca și cum Dumnezeu Însuși ar îndemna prin noi, Împăcați-vă cu Dumnezeu! Este strigătul lui Pavel adresat întregii umanități.

Versetul 20 ne arată modul în care la cruce Hristos a fost încărcat cu păcatele noastre, pentru ca noi să fim îmbrăcați în neprihănirea lui Dumnezeu în El. Aceasta este o imputare dublă: Hristos a fost pedepsit în locul nostru și noi am fost reprimiți acasă! Pe Cel Ce n-a cunoscut (adică nu a făcut) niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi (adică L-a încărcat cu păcatele noastre), ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El (adică să fim socotiți neprihăniți și fără pată)! De aceea împăcarea este posibilă.

APLICĂ

Meditează la Crucea lui Hristos și efectele ei pentru tine.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE ÎN GRUP

1. Cum s-a văzut în viața noastră transformarea într-o ființă nouă? Împărtășiți mărturiile în grup.

SĂPTĂMÂNA 25

SLUJITORI VREDNICI AI LUI DUMNEZEU

LUNI

2 Corinteni 6:1-2

AVERTISMENT

OBSERVĂ

De unde preia Pavel citatul? (citește Isaia 49:1-13)

MEDITEAZĂ

Pavel adresează corintenilor un avertisment în textul de față: să faceți așa ca să nu fi primit în zadar harul lui Dumnezeu. Care era pericolul? În contextul atacurilor teologice și a calomniilor la adresa lui Pavel, corinteni erau într-un pericol major de a se lepăda sau de a modifica Evanghelia, fiind atrași de proroci falși. Avertismentul lui Pavel este cât se poate de ferm, iar consecințele pericolului sunt expuse. Nu este totuna cum te raportezi la Harul lui Dumnezeu. În sprijinul acestui avertisment, Pavel aduce un citat din Isaia 49:8: „La vremea potrivită te-am ascultat; în ziua mântuirii te-am ajutat. Iată că acum este vremea potrivită; acum este ziua mântuirii.”

Contextul citatului din Isaia este lucrarea Robului Domnului, o imagine profetică a Domnului Isus care este descrisă începând din Isaia 48:16-49:13, în așa-numitul „al doilea Cântec al Robului Domnului”. În acest cântec, Mesia descrie lucrarea pe care o va face de dragul și pentru gloria Tatălui. Dumnezeu L-a ales din pântecele mamei pentru ca să fie slăvit în El și să aducă mântuirea

pentru evrei și pentru neamuri! Prin aplicarea acestui pasaj în 2 Corinteni 6, Pavel arată că tot pasajul din Isaia 49:1-13, cu toate binecuvântările care decurg din el, s-a împlinit în istorie față de noi. Dumnezeu L-a izbăvit din moarte (prin înviere) pe Hristos pentru ca El să ne fie nouă Mântuitor. Să ne comportăm responsabil în consecință.

APLICĂ

Ce pericole identifiți astăzi în ceea ce privește învățătura falsă?

MARȚI

2 Corinteni 6:3-5

VREDNICIE ÎN ORICE CONTEXT DE SUFERINȚĂ

OBSERVĂ

Cum demonstrează Pavel că este un slujitor vrednic al lui Dumnezeu?

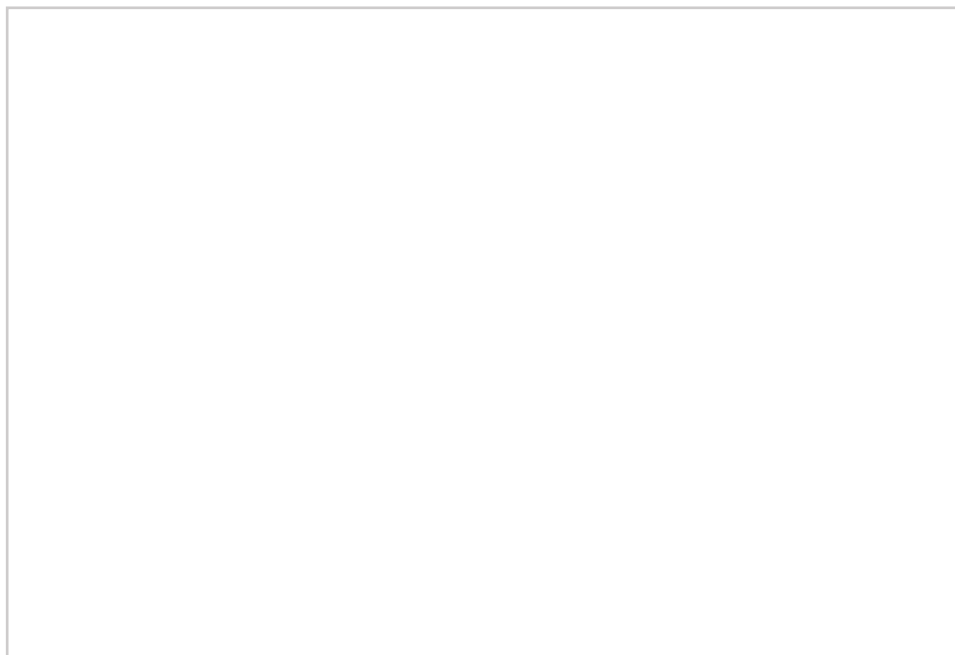
În ce contexte demonstrează el acest lucru?

MEDITEAZĂ

Conștientizarea de către Pavel a mandatului atât de măreț pe care i l-a dat Dumnezeu îl făcea să fie gata să accepte orice preț al suferinței. Totul era făcut pentru ca slujba apostolică a lui Pavel și Evanghelia să nu fie defăimate. Pavel arată că în Împărăția lui Dumnezeu meritul de slujitor nu se demonstrează prin ceea ce izbește ochiul, ci prin credincioșia față de Dumnezeu în mijlocul suferinței. Răbdarea își face lucrarea în mijlocul necazului. Indiferent de greutatea prin care trecea, Pavel era gata să îmbrățișeze suferința de dragul lui Hristos. Ele puteau fi lipsuri financiare, prigoană fizică din partea oamenilor, răsturnări politice și crize majore (vezi răscoala lui Dimitrie argintarul din Faptele Apostolilor 19), oboseală fizică, disciplină spirituală.

APLICĂ

Care este perspectiva pe care o am eu asupra suferinței pe care o implică urmarea lui Hristos?

MIERCURI

2 Corinteni 6:6-7

VREDNICIE PRIN PUTEREA LUI DUMNEZEU

OBSERVĂ

Ce persoane ale Sfintei Treimi observi amintite în acest pasaj?

MEDITEAZĂ

Dacă ieri am observat contextele în care Pavel se purta ca un vrednic slujitor, astăzi ne vom apleca asupra modului în care el este un vrednic slujitor, prin ce roade el se califică drept un slujitor vrednic. Acestea sunt: curăția în gânduri și în relații, înțelepciune în decizii, din nou răbdarea, bunătate chiar și când este bătut cu ură sau suferă în temniță. Suferința era un context în care Pavel rodea din ce în ce mai mult și mai frumos.

Ce înseamnă prin Duhul Sfânt? Pe parcursul enumerării acestor virtuți ale slujitorului creștin, Pavel menționează două persoane ale Trinității (prin Duhul Sfânt; prin puterea lui Dumnezeu - Tatăl), conștientizând că, deși responsabilitatea sa este ca să rodească, puterea rodirii vine doar de la Dumnezeu, din cunoașterea și dependența de El. Cu alte cuvinte, Dumnezeu nu ne lasă singuri în necaz, ci este alături de noi acolo cum a fost și alături de Hristos, ca să Se slăvească în noi (Isaia 49:8).

Este interesant modul în care neprihănirea oferă atât arme de apărare, cât și de atac (original: armele din mâna dreaptă și din mâna stângă). Neprihănirea lui Hristos ne echipează cu tot ceea ce avem nevoie în războiul spiritual, pentru a rămâne credincioși până la capăt. Chiar și când suntem prizoniți și urâți de cei din jur pentru credință, știm că Dumnezeu ne iubește datorită neprihănirii lui Hristos.

APLICĂ

În ce măsură este neprihănirea lui Hristos odihna sufletului meu în neazuri?

Mulțumește lui Dumnezeu pentru sprijinul pe care ni-l dă în mijlocul neazului.

JOI

2 Corinteni 6:8

VREDNICIE ÎN LAUDĂ ȘI ÎN OCARĂ

OBSERVĂ

Ce contexte descrie aici Pavel?

MEDITEAZĂ

Lauda celor din jur ne poate gâdila egoul făcându-ne să ne mândrim, iar vorbirea de rău ne poate descuraja foarte puternic. Pavel rămânea credincios lui Dumnezeu indiferent dacă era laudat sau înjosit de oameni. Istoria lui Lucifer este relevantă în acest sens (citește Ezechiel 28:12-17). Dumnezeu l-a binecuvântat pe Lucifer cu o slavă imensă, cu excepția unui singur lucru, tronul lui Dumnezeu. Însă în Lucifer s-a găsit mândrie din cauza frumuseții cu care Dumnezeu l-a binecuvântat și a vrut mult mai mult, chiar tronul lui Dumnezeu (Isaia 14:12-14).

Ce anume face pe cineva să-și dorească mai mult decât i-a dat Dumnezeu? Cred că găsim un răspuns în faptul că își caută sensul și scopul vieții în orice altceva decât în Dumnezeu, dincolo de binecuvântarea pe care i-a dat-o El.

APLICĂ

Cum gestionăm momentele de ridicare pe care Dumnezeu le îngăduie în viața noastră?

Cum gestionăm momentele în care numele nostru este terfelit de cei din jur?

VINERI

2 Corinteni 6:8-10

APARENȚĂ ȘI REALITATE

OBSERVĂ

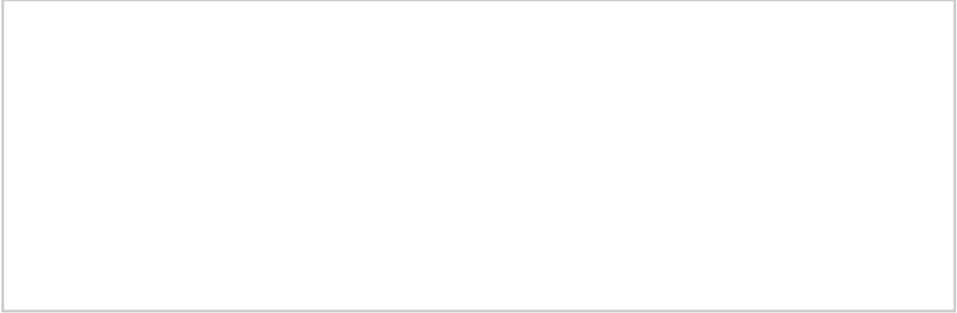
Câte asocieri între modul în care este perceput Pavel și realitate găsești în text?

MEDITEAZĂ

Textul conține o enumerare de asocieri între aparență și realitate, între modul în care Pavel este perceput de lumea din jur și realitatea din interiorul lui. Deși de unii era privit ca un înșelător, el vestea adevărul în continuare și nu se lăsa descurajat pentru Evanghelie. Este remarcabil faptul că, deși din punct de vedere al societății el nu mai era o personalitate, cum fusese în mijlocul iudeilor, și deși era disprețuit de cei din jur, Pavel îi slujea pe ceilalți: „ca niște săraci, și totuși îmbogățim pe mulți”. Slujirea lui în Biserică îi îmbogățea spiritual pe frații lui și îi făcea să se apropie mai mult de singura Comoară care poate fi descoperită pe pământ: Hristos. Încercarea nu-l oprea din preocuparea de a-i sluji pe alții. Un alt aspect remarcabil este faptul că, deși era în suferință, Pavel era vesel. Veselia lui venea din relația lui cu Hristos, din acea pace care întrece orice pricepere.

APLICĂ

Să ne rugăm pentru ca Dumnezeu să ne dea puterea de a continua să îi slujim pe alții, chiar și când ne aflăm în încercare.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE ÎN GRUP

1. Care este tema centrală a acestei porțiuni de text?
2. În ce contexte dificile am fost puși de Dumnezeu pentru a-L sluji? Dați exemple.

SĂPTĂMÂNA 26

RELAȚII ȘI ACȚIUNI CARE ZIDESC ȘI SFINȚESC BISERICA

LUNI

2 Corinteni 6:11-13

ÎNDEMN LA TRANSPARENȚĂ ȘI RECIPROCITATE

OBSERVĂ

Recitește 2 Corinteni 6:4-10. Recitește pasajul de astăzi și notează ce spune apostolul Pavel despre atitudinea sa cu privire la corinteni, așa cum reiese din versetul 11.

Observă care este atitudinea corintenilor față de apostolul Pavel, așa cum reiese din versetul 12.

Subliniază îndemnul pe care le adresează apostolul corintenilor în versetul 13.

MEDITEAZĂ

Epistola a II-a către Corinteni este o epistolă cu nuanțe personale, apostolul Pavel scriind cu deschidere și împărtășind cu transparență experiențele și trăirile sale. Astfel, el enumeră încercările prin care a trecut, primejdiile care îl înconjoară acum, dar și modul în care a beneficiat de mângâierea și ajutorul lui Dumnezeu. Pavel subliniază în mai multe rânduri, în epistolă, modul în care este tratat, împreună cu echipa sa misionară, atât de către cei credincioși, cât și de către cei din afara bisericii și descrie ceea ce simte.

Pasajul de astăzi (2 Corinteni 6:11-13) exprimă tânjirea apostolului Pavel după reciprocitate în relația sa și a echipei sale cu credincioșii din Corint. El îi mustră pe corinteni pentru că păstrează o atitudine rezervată față de el și echipa lui! Cu insistență, apostolul le cere credincioșilor din Corint să răspundă sentimentelor și acțiunilor sale cu aceeași deschidere cu care apostolul a venit spre ei.

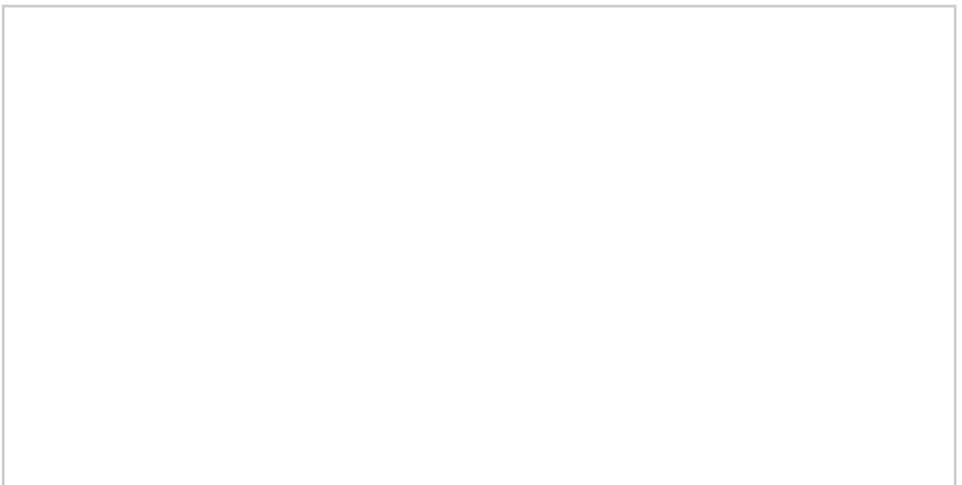
Observați câte sentimente sunt exprimate implicit în expresia „vă vorbesc ca unor copii ai mei” (v.13) ! A-ți deschide inima spre cineva presupune a te vulnerabiliza, presupune smerenie și încredere! Lipsa unui răspuns adecvat și a unei deschideri reciproce rănește, de aici mustrarea „v-ați strâns inima față de noi” (v.12) și strigătul insistent al apostolului (v.13): „faceți-ne la fel”, „lărgiți-vă”. Putem observa și reține faptul că relațiile sănătoase se leagă între oameni doar atunci când există reciprocitate în transparență și deschidere personală!

APLICĂ

Întreabă-te cât de mult ești dispus să-ți deschizi inima și să împărtășești cu cei din familia ta, cu cei din grupul tău sau din biserică experiențele și trăirile tale cu Domnul. Urmează îndrumarea apostolului Pavel și ajută-i și pe alții să simtă mângâierile și încurajările pe care le-ai primit tu de la Domnul! Fii deschis, exprimă-ți durerea și cere ajutorul celor din jurul tău, dacă simți că încercările prin care treci te apasă tare și te doboară!

Cercetează-ți viața și vezi cu ce deschidere răspunzi încrederii și deschiderii celor din jurul tău față de tine! Există reciprocitate din partea ta? Roagă-te și cere-I lui Dumnezeu să-ți dea o inimă sensibilă, smerită, deschisă și plină de dragoste față de cei ce te înconjoară: familie, biserică, prieteni!

MARȚI*2 Corinteni 6:14-7:1***ÎNDEMN LA SEPARARE ÎN SFINȚENIE****OBSERVĂ**

Ce îndemn este notat în versetul 14? Caută în dicționar sau pe internet definiții, imagini și descrieri ale jugului. Observă că animalele de povară, care erau înjugate împreună, erau alese cu grijă (având aceeași statură, puteri aproximativ egale) și erau disciplinate să tragă în aceeași direcție.

Ce antiteze sunt notate de apostolul Pavel în întrebările retorice din versetele 14-16?

Ce se spune despre Dumnezeu în versetele 16-17? Dar despre credincioși? Subliniază în text imaginea prin care este descrisă Biserica și anume „Templul lui Dumnezeu”!

Observă expresia cu care începe v.17: „de aceea”! Ce porunci le dă Dumnezeu celor credincioși în v.17? Ce promisiuni le face Dumnezeu celor care Îl ascultă?

Cum sunt numiți credincioșii din Corint în v.7:1? Care trebuie să fie motivația acțiunilor credincioșilor (v.7:1)? Ce acțiuni se așteaptă de la cei credincioși în v.7:1?

MEDITEAZĂ

Pașajul începe cu un imperativ: „Nu vă înjuțați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși!”, iar motivația imperativului este dată de statutul celor credincioși, de apartenența și de natura lor spirituală, cum scrie apostolul în versetul 16: „Căci noi suntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: „Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu.”

Jugul era o modalitate prin care omul punea la lucru forța mai multor animale, dar condiția prin care beneficia de aceasta era ca animalele să fie de aceeași statură și de aceeași condiție fizică. În caz contrar, animalele se răneau reciproc și nu se ajungea la niciun rezultat. Acest principiu este biblic și apare în Deuteronom 22:10 „Să nu ari cu un bou și un măgar înjuțați împreună.”

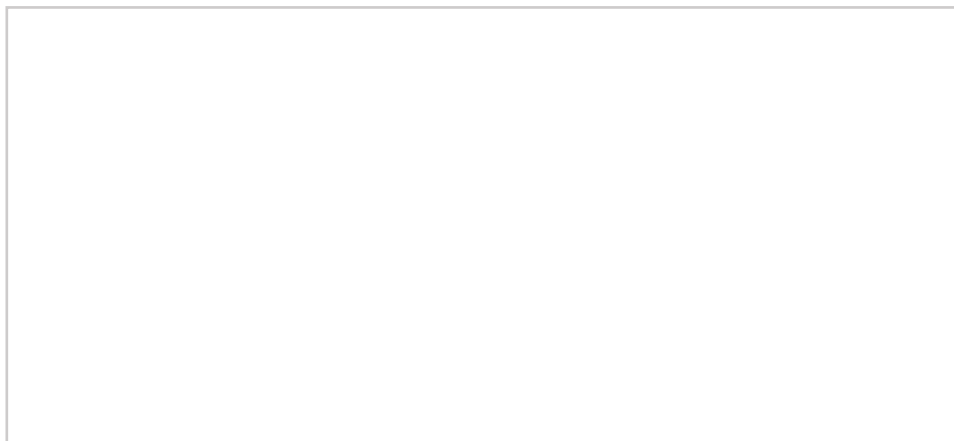
Imaginea aceasta a jugului nepotrivit este foarte clară în a descrie felul în care oamenii cu o credință diferită vor lucra împreună. Apostolul adresează cinci întrebări retorice pentru a scoate în evidență nepotrivirea și folosește antiteze foarte puternice pentru a o descrie: neprihănire – fărădelege, lumină – întuneric, Hristos – Belial (Satan), credincios (creștin) – necredincios (necreștin), Templul lui Dumnezeu – idoli. Apostolul Pavel nu îndeamnă la o separare completă a celor credincioși de cei necredincioși prin plecarea lor din Corint în comunități spirituale dedicate, ci le cere celor din biserică să evite relațiile ce implică o profundă interdependență cu implicații spirituale (întemeierea familiilor, clădirea afacerilor și altele) cu necreștinii. Orice încercare de acest fel ar fi sortită eșecului, iar credincioșii ar avea de suferit! Apostolul afirmă că

nu pot exista: părtășie, comuniune, înțelegere, parteneriat și acord între un creștin și un necreștin, naturile lor spirituale diferite și apartenența lor diferită fiind incompatibile!

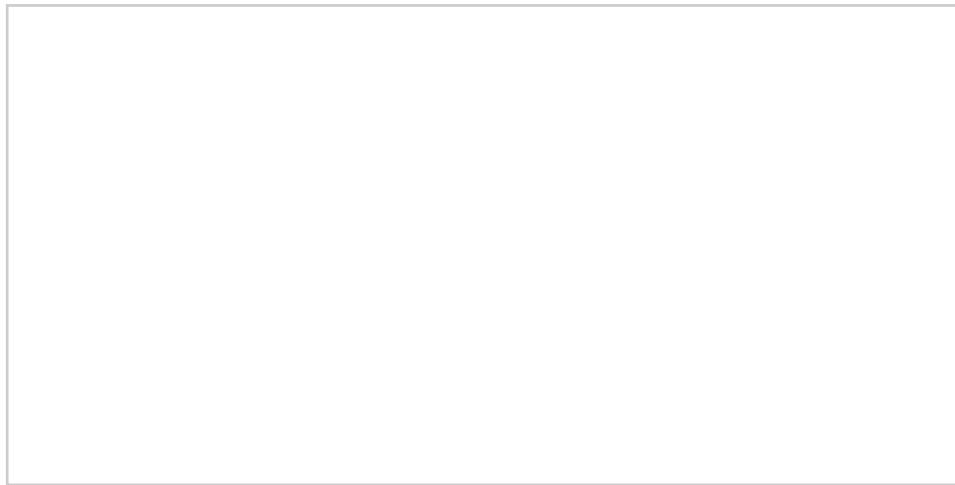
Apostolul întărește porunca sa din versetul 14 prin citarea Vechiului Testament (Isaia 52:11), provocându-i pe credincioși la sfințenie și aducându-le aminte de promisiunile lui Dumnezeu pentru poporul Său, când acesta Îl ascultă. Așa cum altădată poporul Israel era chemat să trăiască în sfințenie (separare și curăție morală), tot așa credincioșii din Biserică sunt chemați să trăiască pentru Dumnezeu, diferit de lume. Putem observa că i se cere fiecărui credincios să se curățească pe sine (prin autoexaminarea vieții și pocăință personală) și să persevereze până la capăt în sfințenie (v.7:1).

APLICĂ

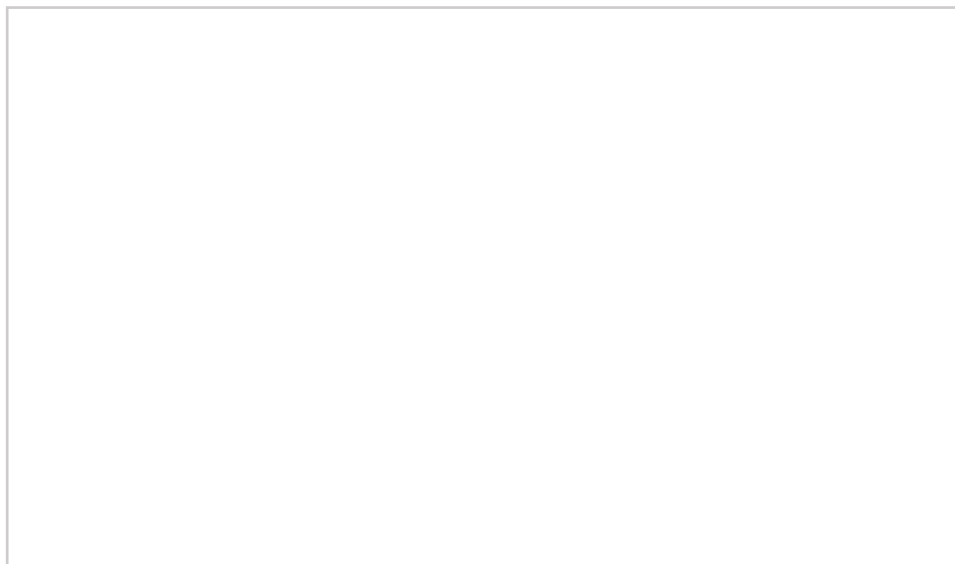
Examinează relațiile pe care le ai cu cei din afara bisericii. Pot fi relații corecte de colaborare cu parteneri de afaceri etc., care îți oferă suficientă libertate pentru a trăi în integritate. Dar pot fi și relații de profundă interdependență! Acestea din urmă, la un moment dat vor intra în criză! Roagă-te lui Dumnezeu să te îndrume cum să acționezi pentru a deveni independent de ele, pentru a-l sluji lui Dumnezeu în dedicare totală și sfințenie!

Roagă-te lui Dumnezeu să te ajute să fi exemplu pentru cei necredincioși, făcându-l cinste Tatălui tău divin!

Cercetează-ți inima! Care sunt lucrurile de care ar trebui să te curățești pentru a fi pe placul lui Dumnezeu? Roagă-te cu pocăință și cere-I lui Dumnezeu să te ajute să perseverezi în umblarea în sfințenie.

MIERCURI

2 Corinteni 7:2-7:4

MĂRTURIA FRAȚILOR TĂI DE CREDINȚĂ DESPRE TINE

OBSERVĂ

Observați tonul lui Pavel în versetul 2! Ce denotă acesta? Ce le cere corintenilor?

Ce loc spune apostolul Pavel că ocupă credincioșii din Corint în inima sa?

Subliniază trăirile și sentimentele apostolului Pavel pentru corinteni în versetul 4.

MEDITEAZĂ

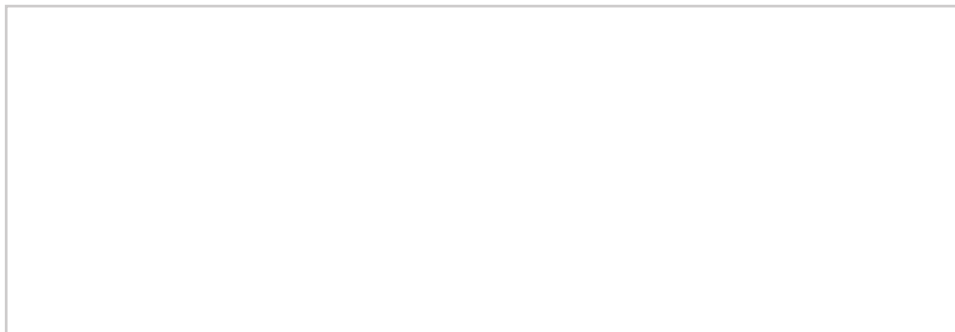
În versetul 2, apostolul Pavel revine la tema din 6:11-13, cerându-le din nou corintenilor să își deschidă inima față de el! Apoi, le aduce aminte că nu au ce să îi reproșeze în purtarea lui față de ei și le spune că el este gata să-și dea viața din dragoste pentru ei!

Versetul 4 este o suită de afirmații ce subliniază felul în care îi percep Pavel și echipa lui pe cei din Corint. Apostolul are o mare încredere în ei, are dreptul să

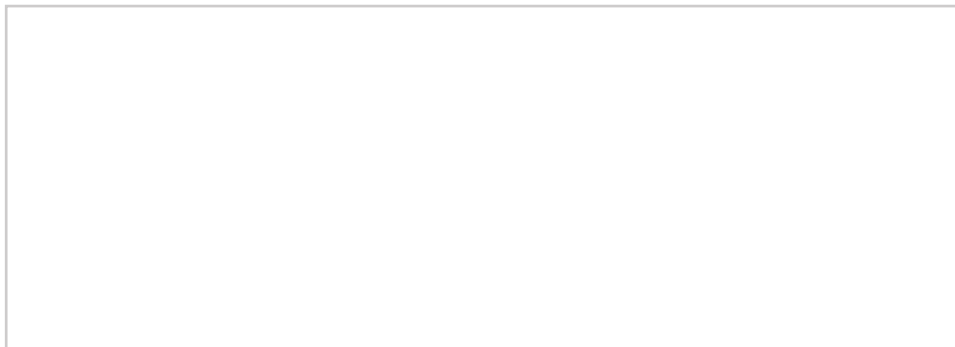
se laude cu ei și se simte alinat și încurajat când se gândește la cei din Corint, în încercările prin care trece în Macedonia! Ce frumos este acest gând: mărturia despre credința și dedicarea altor credincioși poate schimba starea de spirit a celor ce trec prin greutăți și prigoană!

APLICĂ

Gândește-te la credința și viața ta! Ce pot spune cei ce te cunosc despre caracterul și purtarea ta? Ți pot reproșa ceva? Roagă-te pentru tine să fi o pricină de laudă și o sursă de încurajare și bucurie pentru ceilalți credincioși din biserică și pentru lucrătorii ei spirituali, datorită dedicării, sfințeniei și credințioșiei tale!

Roagă-te pentru biserică și pentru cei din grupul mic, mulțumind lui Dumnezeu pentru comunitatea din care faci parte și pentru mângâierea și încurajarea pe care le primești prin ceilalți credincioși!

JOI

2 Corinteni 7:5-13a

„AM FOST MÂNGÂIAȚI“

OBSERVĂ

Ce ne dezvăluie apostolul Pavel din viața și trăirile sale în slujirea lui Dumnezeu, în Macedonia?

De câte ori apare în text cuvântul mângâiere?

Observă cele două feluri de întristare și descrie efectele lor.

MEDITEAZĂ

Apostolul Pavel se află în Macedonia și trăiește vremuri dificile: „de afară lupte” (prigoană), „dinăuntru temeri” (grijă pentru cei credincioși, pentru starea lor spirituală și fizică, în aceste condiții grele). Observăm, însă, modul în care Dumnezeu îl încurajează și îl întărește în misiunea de a vesti Evanghelia: îl aduce pe Tit la Pavel (v.6). Cât de plină de bucurie trebuie să fi fost inima apostolului Pavel la întâlnirea cu Tit! În 2:13 citim: „n-am avut liniște în duhul meu, fiindcă n-am găsit pe fratele meu Tit; de aceea, mi-am luat ziua bună de la frați și am plecat în Macedonia.” Dar acum Pavel afirmă că Dumnezeu

I-a mângâiat! Termenul din limba greacă pentru „a mângâia” este „parakaleo”, cuvânt care înseamnă „a chema pe cineva de partea ta” și are sensul de a încuraja, de a consola. Cuvântul „mângâiere”, în acest context, înseamnă încurajare, alinare, confort.

Dumnezeu l-a încurajat și l-a consolată pe Pavel prin întâlnirea cu Tit în două moduri: Tit i-a povestit despre cât de bine este văzut Pavel în Corint și despre pocăința și schimbarea corintenilor (v.11).

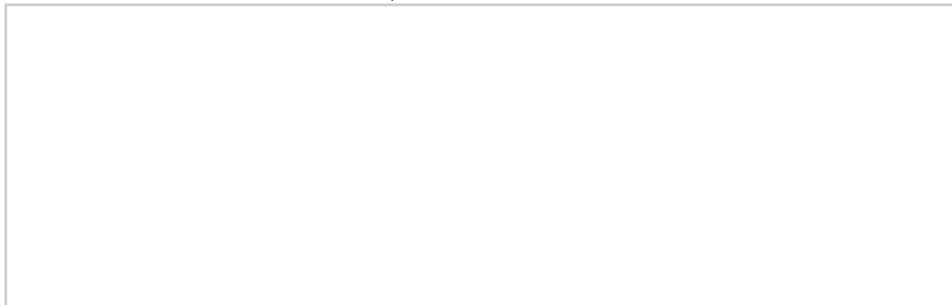
Apostolul Pavel era îngrijorat cu privire la modul în care a fost primită scrisoarea sa de către cei din Corint. El le-a scris o scrisoare dură, cerându-le să se pocăiască și să îl disciplineze pe cel ce a greșit. Aceasta pentru că era preocupat profund pentru starea spirituală a corintenilor (v.12) și dorea îndreptarea celor care s-au îndepărtat de voia lui Dumnezeu (v.9). Totuși, din text reiese faptul că apostolul s-a temut de o deteriorare a relației sale cu corinteni, în urma scrisorii. Tit i-a adus vestea bună că nimic nu s-a schimbat între Pavel și biserica din Corint (vezi v.7 „El ne-a istorisit despre dorința voastră arzătoare, despre lacrimile voastre, despre râvna voastră pentru mine”).

Al doilea motiv de mângâiere pentru apostolul Pavel este pocăința credincioșilor din Corint. El își exprimă bucuria pentru schimbarea lor și folosește ocazia pentru clarifica diferența dintre părere de rău pentru păcat și pocăință. Apostolul arată că doar părerea de rău pentru păcat nu este suficientă, ci este nevoie și de acțiunea concretă de a căuta îndreptarea, schimbarea, transformarea (v.11). Câți oameni nu rămân la sentimentele de vinovăție și resping pocăința și schimbarea? Corinteni au gestionat foarte bine mesajul lui Pavel: s-au întristat, au verificat faptele, i-au disciplinat pe cei ce au greșit și au îndreptat lucrurile! Ce bucurie pentru apostol să vadă că scopul scrierii sale a fost atins și că cei din Corint nu s-au îndepărtat de el și de Dumnezeu, ci s-au corectat (v.13a)!

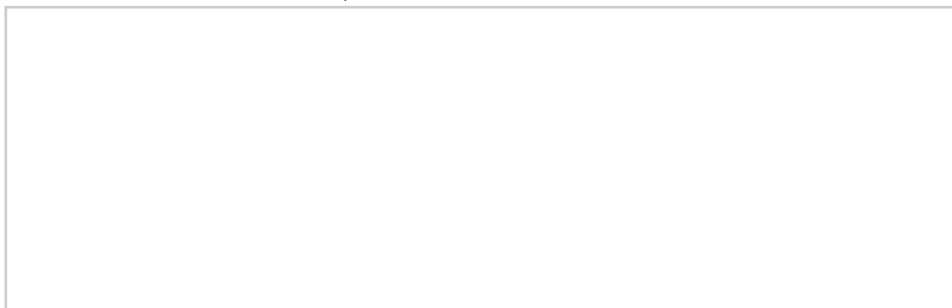
Pasajul de astăzi exprimă multă bucurie: bucuria reîntâlnirii, bucuria împăcării, bucuria culegerii roadelor sfinte ale slujirii!

APLICĂ

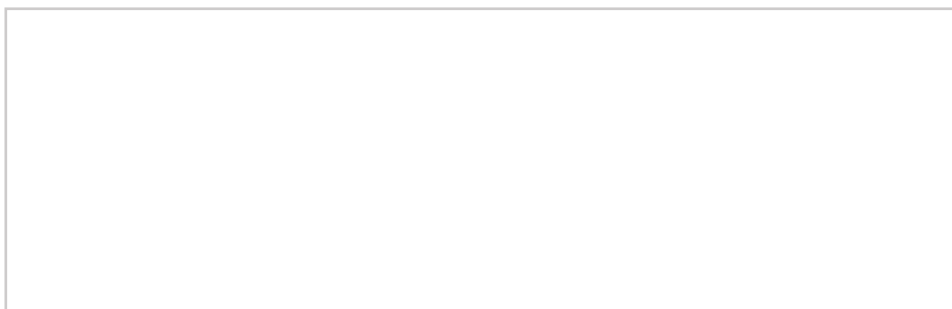
Gândește-te cum reacționezi când cineva îți arată că ai greșit. Roagă-te și cere un duh sincer, dornic de pocăință!

Gândește-te cum comunică cuiva că a greșit și că trebuie să se pocăiască. Roagă-te să ai dragoste pentru cei care greșesc și inima ta să fie plină de compasiune, iar vorbele să îți fie cu har când comunică cu ei!

Treci printr-o perioadă grea a vieții? În ce fel vezi că Dumnezeu vrea să te mângâie? Gândește-te la binecuvântările pe care le primești chiar și în necaz!

Roagă-te pentru cei din anturajul tău care trec prin perioade grele și trimite-le o încurajare pentru a le arăta că îi susții și că Dumnezeu nu i-a lăsat!

VINERI

2 Corinteni 7:13b-16

AMINTIREA ÎNTÂLNIRII CU FRAȚII

OBSERVĂ

Subliniază în textul de azi cuvintele și expresiile ce descriu felul în care s-au raportat corintenii la Tit.

Ce efect au avut asupra lui Tit faptele corintenilor?

Observă afirmația lui Pavel din versetul 16. Ce emoții exprimă el cu privire la corinenți?

MEDITEAZĂ

Credincioșii din Corint l-au primit bine pe Tit, i-au arătat respect, i-au ascultat cuvintele și învățăturile, l-au ajutat și îmbărbătat! Pavel scrie despre Tit: „duhul lui a fost răcorit de voi toți.” Expresia ilustrează pacea, bucuria, relaxarea, confortul trăite de Tit alături de credincioșii din Corint. Ce provocare pentru creștinii de astăzi să fie asemenea celor din primul veac, să exprime aceeași deschidere, dragoste, ospitalitate pentru cei care vin în mijlocul lor și pentru cei care îi slujesc cu Cuvântul!

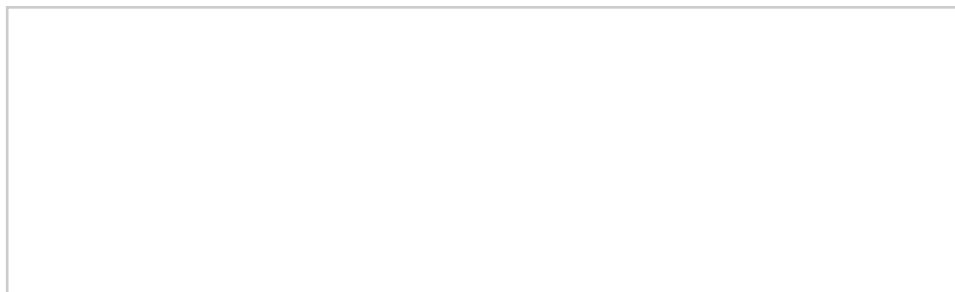
În pasajul de astăzi sunt descrise două aspecte importante în orice relație: Pavel se laudă cu credincioșii din Corint (v.14, care reia v.4b) și Pavel exprimă o mare încredere în corinteni (v.16 reluând v.4a). Cele afirmate de Pavel ne provoacă să ne gândim dacă ceilalți se pot lăuda cu noi și dacă și noi suntem demni de încredere. Le este rușine celorlalți să se asocieze cu noi? Se pot baza alții pe noi, pe statornicia noastră în credință și în facerea binelui? Se pot baza că vom duce la bun sfârșit ceea ce am spus că vom face și că nu vom trăda încrederea lor?

Exemplul corintenilor ne arată cât de mult putem transforma întristarea altora în bucurie, deznădejdea în speranță, întunericul în lumină, atunci când suntem dedicați în a urmări binele, sfințenia și ascultarea.

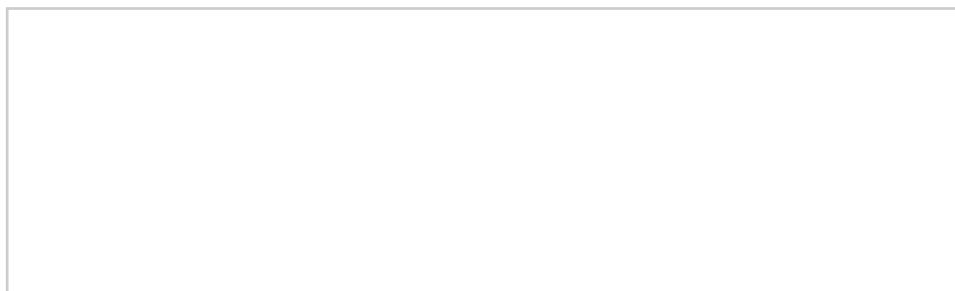
APLICĂ

Cum te-ai simțit ultima dată când ai fost la biserică sau la grup, la întâlnirea cu frații în credință? Te-ai simțit încurajat, bucurios, mângâiat, plin de încredere sau nebăgat în seamă și întristat?

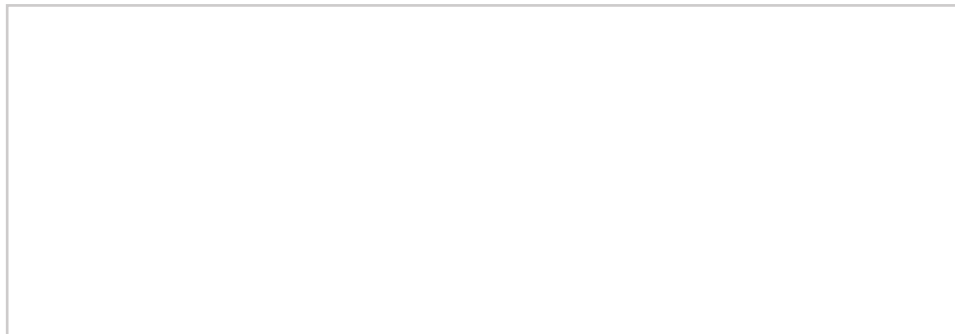
Ce poți face tu pentru ca frații tăi de credință să fie încurajați și bucuroși după întâlnirea cu tine?

Ești o persoană de încredere? Faci ce ai spus că faci? Slujești cu dedicare, rămânând statornic și atunci când împrejurările nu mai sunt favorabile? Se pot baza alții pe ajutorul tău?

Roagă-te pentru tine să poți lăsa amintiri plăcute, pline de bucurie și încurajare ori de câte ori te întâlnești cu cei credincioși, să fii o persoană plină de iubire și demnă de încredere!

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE ÎN GRUP

1. Discutați despre ce înseamnă să fiți un grup închis sau deschis și ce puteți face pentru ca persoanele ce vin la grup să fie și să se simtă binevenite.
2. Discutați importanța reciprocității în comunicare, în exprimarea trăirilor și în deschiderea față de alții, dar și pericolele ce apar de aici.
3. Discutați limitele în relațiile cu cei din afara bisericii și cum biserica poate rămâne relevantă în mijlocul societății, fără să se compromită și să se îndepărteze de Dumnezeu.
4. Pornind de la exemplul concret al corintenilor, descris în capitolul 7, discutați despre felul în care cei credincioși se pot încuraja reciproc în credință, se pot mângâia în mijlocul problemelor vieții și pot fi o pricină de bucurie pentru alți credincioși.
5. Discutați despre ce înseamnă pocăința adevărată, despre beneficiile ei și cum o putem aplica zilnic în viața noastră.
6. Rugați-vă pentru statornicia bisericii în credință, pentru păstrarea relevanței propovăduirii ei în societate, pentru păstrarea sfinților în pocăință și credință și pentru bune relații între frați!

SĂPTĂMÂNA 27

HARUL DĂRNICIEI

LUNI

2 Corinteni 8:1-7

EXEMPLUL MACEDONENILOR

OBSERVĂ:

Subliniază cuvântul „har” în text și observă contextele în care apare.

Observă situația economică și cea socială în care se aflau bisericile din Macedonia. Subliniază ce spune Pavel despre dărnicia lor.

Ce te surprinde în actul dărnicii celor din Macedonia?

MEDITEAZĂ

Capitolul începe cu apelul lui Pavel adresat corintenilor pentru ca aceștia să continue și să finalizeze adunarea ajutoarelor pentru bisericile evreilor din Iudeea, aflate într-o grea situație economică. Apostolul descrie exemplul

bisericilor din Macedonia (provincia romană din partea de nord a Greciei, cuprinzând orașele Filipi, Tesalonic și Berea) care au oferit o mare bogăție de ajutoare.

Deși au venit la credința creștină, necazurile macedonenilor nu au încetat și nu s-au micșorat (probabil chiar s-au mărit din cauza persecuțiilor). Credința în Domnul Iisus nu le-a adus prosperitate celor din bisericile Macedoniei. Situația lor materială este descrisă prin expresia „sărăcie lucie”, care exprimă o stare de sărăcie extremă, ca a unui cerșetor care nu are nimic și nu are nicio speranță să poată avea ceva în viitor. În același timp, în contrast cu această stare, e descrisă bucuria lor peste măsură de mare, provenind din înțelegerea harului lui Dumnezeu, care le-a adus mântuirea, și din perceperea dărnicii ca pe un Har, un privilegiu la care doresc să participe, și ca pe o comuniune spirituală deosebită. Apostolul Pavel subliniază modul în care au dăruit macedonenii: mai întâi s-au dedicat Domnului pe ei înșiși și apoi au oferit ceea ce aveau. Pavel notează și felul în care au dăruit: „după puterile lor și peste puterile lor”. Textul accentuează faptul că bisericile din Macedonia au dat de bună voie! Actul sacrificial al dărnicii lor nu a fost impus de cineva și nici recompensat de oameni în vreun fel!

Apostolul continuă prin apelul adresat lui Tit și bisericilor din Corint să finalizeze strângerea de ajutoare, pe care au început-o cu un an în urmă. El își deschide argumentația prin descrierea corintenilor ca pe niște oameni care se dezvoltă spiritual în multe sensuri (credință, Cuvântul lui Dumnezeu, cunoștințe spirituale, râvnă și dragoste față de Pavel) și îi îndeamnă să crească și în dărnicie. El face astfel din actul dărnicii o slujire spirituală, la fel de importantă în viața de credință ca celelalte.

În concluzia primului paragraf, cuprinzând exemplul bisericilor din Macedonia și apelul lui Pavel la finalizarea strângerii de ajutoare, se remarcă faptul că sursa, motivația și resursele dărnicii creștine se află în harul lui Dumnezeu - darul său nemeritat pentru mântuirea oamenilor. Iar dărnicia este ea însăși

o modalitate prin care credincioșii extind și multiplică harul lui Dumnezeu în viața altora!

Dărnicia este, așadar, un act benevol, exprimând recunoștința și dedicarea credincioșilor față de Dumnezeu și iubirea lor față de alții!

APLICĂ

Întreabă-te: Cum te vezi pe tine însuși din punct de vedere economic? Dar din punct de vedere spiritual? Cum crezi că te vede Dumnezeu?

Cât dăruiești pentru alții și în ce contexte? Cât de des? Care este motivația ta?

Cât de mult ai crescut în dărnicie în ultimul an? Ce poți face pentru a te dezvolta spiritual și în acest sens?

Roagă-te și mulțumește-I lui Dumnezeu pentru harul pe care ți l-a dat pentru mântuire și dedică-I viața în întregime, ca gest de recunoștință!

MARȚI

2 Corinteni 8:8-15

DĂRNICIA DUPĂ MODELUL LUI HRISTOS

OBSERVĂ:

Observă felul în care poți defini dragostea ca act de dăruire, așa cum reiese din versetul 8.

Citește Filipeni 2:4-11 și notează ce a făcut Domnul Iisus pentru mântuirea oamenilor.

Citește Exod 16:4-18 și înțelege ce reprezenta „mana” și cum beneficiau de ea evreii ieșiți din Egipt, în drum spre Canaan.

MEDITEAZĂ

După ce a prezentat exemplul de dărniciie al bisericilor din Macedonia în strângerea ajutoarelor pentru biserica din Ierusalim, apostolul Pavel i-a provocat pe corinteni să doneze și ei, continuând și finalizând acțiunea începută sub coordonarea lui Tit în urmă cu un an.

Versetele 8, 10 și 12 subliniază însă tonul și modul în care apostolul le cere credincioșilor să doneze: nu ca o poruncă, ci ca o solicitare și un sfat! Scopul solicitării lui este pe de o parte de a testa dragostea corintenilor (dărnicia este un test pentru iubirea cuiva) și pe de altă parte de a ajuta credincioșii evrei, care treceau prin mari lipsuri. Dacă cererea lui Pavel ar fi fost o poruncă, donația nu ar mai fi fost benevolă, nu ar mai fi arătat dragoste, ci doar supunere, deci și-ar fi pierdut sensul. Pe de altă parte, o donație forțată nu ar fi fost primită bine: cei ce ar da s-ar fi simțit jefuiți, iar cei ce ar primi s-ar fi simțit stânjeniți, umiliți și nu s-ar fi putut bucura de dar.

Pentru a ilustra modul în care ar trebui făcută strângerea de ajutoare, Pavel apelează la alte două exemple, binecunoscute atât corintenilor, cât și bisericilor din Iudea: sacrificiul Domnului Iisus și mana pe care Dumnezeu le-o dădea ca hrană evreilor în călătoria lor prin pustie, în drumul spre Canaan.

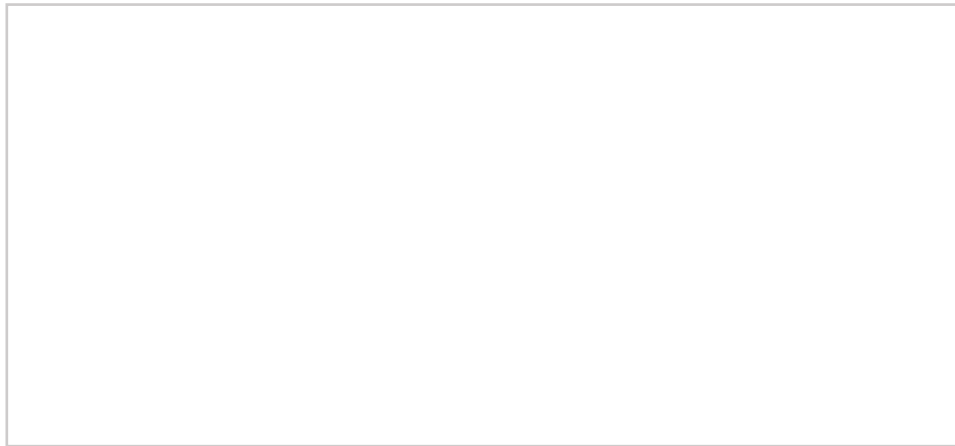
Exemplul perfect de dărnicie este harul pe care credincioșii l-au primit prin Domnul Iisus (v. 9)! El a renunțat la tot ceea ce avea în slavă la Tatăl și a devenit sărac, murind pe cruce pentru cei păcătoși, săraci spiritual și fără vreo șansă de salvare (Filipeni 2:6-8)! Prin gestul Său deliberat, Domnul Iisus le-a dat șansa credincioșilor să se îmbogățească spiritual, primind mântuirea, pacea, bucuria, slava și devenind moștenitori ai cerului!

Scopul dărnicii, notează Pavel (v. 13-14), este acela de echilibrare a resurselor, ca pe vremea când poporul se hrănea cu mană în pustie. Astfel, corinteni beneficiau de resursele spirituale ale mântuirii primite prin poporul sfânt, deci era normal să împărtășească resursele materiale cu acesta. Dar potrivit cu resursele pe care ei le aveau la dispoziție, fără a se simți împovărați.

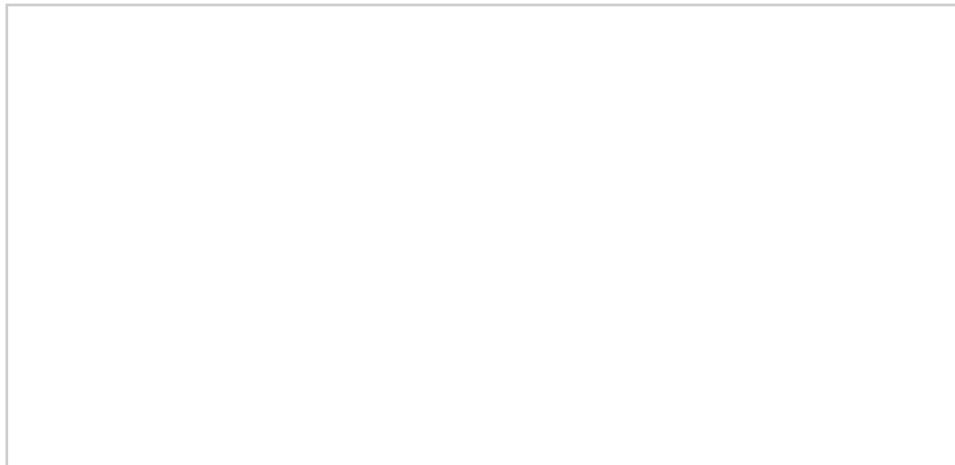
Pornind de la aceste exemple, înțelegem că recunoștința pentru harul și resursele primite nemeritat și dragostea noastră pot fi arătate prin acțiunea dărnicii sacrificiale!

APLICĂ

Roagă-te și multumește-I lui Dumnezeu pentru darul pe care ți l-a dat în Hristos: mântuirea! Multumește-I pentru sacrificiul Său, pentru că a renunțat la tot pentru tine! Multumește-I pentru că astfel ți-a dat totul: viața veșnică, pacea cu Dumnezeu, moștenirea slavei!

Gândește-te la resursele pe care le ai. Ai vreo ocazie astăzi să îți arăți dragostea față de cineva dăruind din ceea ce Dumnezeu ți-a dat? Nu pregeta, acționează și fă o bucurie cuiva care are nevoie!

MIERCURI

2 Corinteni 8:16-24

SLUJITORI CREDINCIOȘI ȘI DEDICAȚI

OBSERVĂ:

Cine slujește în această strângere de ajutoare? Observă cuvântul „râvnă” pe care îl repetă Pavel în caracterizarea slujitorilor. Cine îi delegă pentru această slujire?

În fața cui vor da socoteală Pavel și ceilalți credincioși implicați în strângerea ajutoarelor (v. 21)? Observă dorința lui Pavel ca atât reputația lui, cât și a celor din echipa sa de slujire să fie bună și nepătată. Totodată el își dorește ca Dumnezeu să fie glorificat prin slujirea lor.

MEDITEAZĂ

În pasajul de astăzi, apostolul Pavel tratează problema slujitorilor bisericii care adună, administrează și distribuie donațiile și ajutoarele materiale.

Pavel începe prin a mulțumi lui Dumnezeu, care a pus în inima lui Tit imboldul de a se implica în strângerea de ajutoare pentru frații din Ierusalim. Trimiterea lui Tit de către Pavel în această slujire este doar urmarea chemării lui Dumnezeu.

Apoi Pavel amintește prezența alături de Tit a unui frate cu o reputație bună în toate bisericile și care are același zel pentru cauza fraților în nevoie. Principiul care reiese de aici este acela că pot activa în această arie de slujire materială doar credincioșii care fac de bunăvoie și cu entuziasm această slujire, fiind chemați și echipați special de Dumnezeu.

În versetele 20-21, Pavel exprimă un alt principiu important pentru lucrarea de ajutorare și de management a resurselor în biserică: e necesar ca oamenii implicați în această slujire să dea dovadă de responsabilitate și integritate atât față de Dumnezeu, cât și față de biserică. Motivul notat de Pavel este acela al mărturiei creștine, fiind necesare atât păstrarea relevanței, cât și glorificarea lui Dumnezeu înaintea oamenilor.

Pasajul se încheie prin apelul lui Pavel către corinteni de a-i prețui pe cei ce vor sluji prin adunarea ajutoarelor și de a le arăta dragoste și dedicare. Corintenii pot face aceasta dăruind cu bucurie, conform cu așteptările lui Pavel și cu renumele lor printre celelalte biserici.

APLICĂ

Gândește-te la slujirea ta pentru Dumnezeu: în ce arie de slujire te cheamă Dumnezeu, ai abilități și te validează biserica? Ai entuziasm în slujire?

Care este mărturia ta în fața bisericii, a familiei și a comunității tale? Roagă-te și cere-I lui Dumnezeu să te ajute să fii exemplu în dedicare, cinste și purtare, pentru gloria Sa și pentru mărturia Evangheliei.

Roagă-te pentru cei care slujesc în biserica ta să aibă dedicare, putere, călăuzire divină și har în ceea ce fac. Roagă-te să aibă roade bogate pentru Domnul!

JOI*2 Corinteni 9:1-5*

SLUJIRI DUSE LA BUN SFÂRȘIT**OBSERVĂ:**

Citește 1 Corinteni 16:1-4 și amintește-ți detaliile despre colecta lansată de apostolul Pavel.

Citește încă o dată pasajul de astăzi. Notează ce spune apostolul Pavel despre corinteni (cei din Ahaia) referitor la strângerea de ajutoare pentru biserica din Ierusalim acum, la un an de la prima epistolă.

Citește versetul 5 și observă ce spune Pavel despre motivația trimerii delegației la Corint.

Ce tipuri de dărnicie observi în v. 5 ?

MEDITEAZĂ

Versetele 1-4 sunt scrise de Pavel pentru a le cere corintenilor să grăbească strângerea de ajutoare pentru biserica din Ierusalim, colectă care a început cu un an înainte (1 Corinteni 16:1-4). Se pare că în mijlocul tulburărilor prin care a trecut biserica din Corint, credincioșii au abandonat acțiunea începută cu mult entuziasm. Pavel e nevoit să le aducă aminte corintenilor că trebuie să grăbească și să finalizeze colecta. Dacă în urmă cu un an râvna și hotărârea corintenilor de a dăruia au fost un imbold pentru bisericile din Macedonia, acum macedonenii au terminat colecta, cu rezultatul extraordinar menționat în capitolul 8, iar corinteni sunt cei care ar trebui să urmeze exemplul de dărnicie al macedonenilor.

Pavel scrie acest paragraf pentru a motiva trimiterea delegației, în frunte cu Tit, la Corint, înaintea venirii sale. El le scrie corintenilor să încheie colecta înainte de venirea sa pentru a nu se face de rușine, nici el, nici ei, deoarece el s-a lăudat cu dărnicia lor.

Pavel atrage atenția asupra felului în care corintenii pot dăruia: cu bucurie sau cu zgârcenie.

APLICĂ

Adu-ți aminte ce slujiri sau acte de binefacere ai început cu entuziasm în ultimul an și pe care nu le-ai finalizat. Decide chiar azi să le duci la bun sfârșit!

Roagă-te să fi un exemplu bun de urmat pentru alți credincioși în ceea ce privește dărnicia și slujirea!

Citește Psalmul 1:1-3 și memorează versetul 3. Meditează la felul în care ar trebui să finalizezi ceea ce începi și roagă-te pentru perseverență și dedicare în tot ce faci!

VINERI

2 Corinteni 9:6-15

DARUL LUI DUMNEZEU NESPUS DE MARE

OBSERVĂ:

Subliniază în pasajul de astăzi cuvintele și expresiile care se referă la agricultură.

Subliniază cuvintele și expresiile care se referă sau conțin elementele: har și dar (cadou).

Citește și subliniază efectele pe care le au darurile credincioșilor din Corint în viața credincioșilor din Ierusalim.

MEDITEAZĂ

În pasajul de astăzi, apostolul Pavel argumentează pe larg principiul enunțat în capitolul 8: dărnicia creștină își are originea în harul lui Dumnezeu!

El începe prin a le atrage atenția corintenilor că dărnicia se aseamănă cu lucrul în agricultură: cine seamănă mult, recoltează mult! Totuși, în dărnicie contează și motivația credinciosului: Dumnezeu îl binecuvântează pe cel ce dă

cu bucurie, nu cu inima strânsă sau forțat de împrejurări. Iar binecuvântarea lui Dumnezeu se arată în două sensuri.

În primul sens, Dumnezeu este Cel care le dă celor credincioși, în harul său divers și bogat, resursele materiale și spirituale pentru a dăruia. Credincioșii, neprihăniți prin harul divin, pot întoarce acest har spre alții prin dărnicienie și belșug de fapte bune.

În al doilea sens, Dumnezeu, „Cel care dă sămânța și face să crească și roadele” (Isaia 55:10), furnizează nu doar resursele fizice pentru dărnicienie, ci face și ca actul dăruirii să rodească în sens spiritual în viața credincioșilor și a celor slujiți. Astfel, actul dăruirii creștine, având originea în harul divin, duce la descoperirea Cuvântului Evangheliei și la aducerea multora la neprihănirea pe care o dă Dumnezeu în Hristos.

Versetele 10 și 11 subliniază un alt adevăr: Dumnezeu dă credincioșilor Săi resurse din belșug nu pentru a fi păstrate, ci pentru ca aceștia, într-un act de închinare, să le distribuie spre alții, în cazul de față credincioșii din Ierusalim.

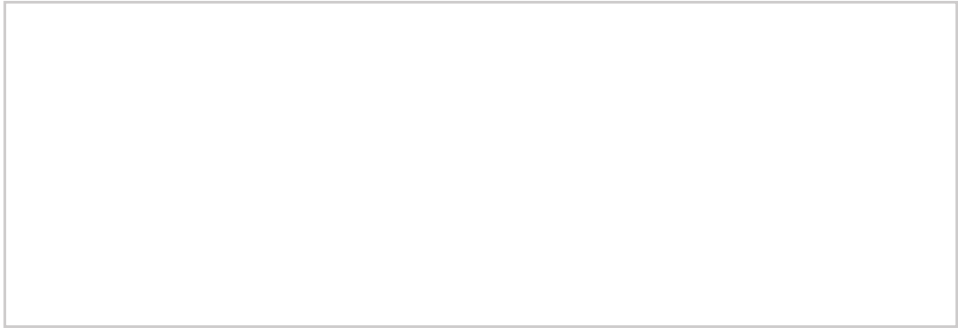
Dărnicienia corintenilor va produce câteva efecte importante: va dovedi că mântuirea este reală în sufletul lor („ascultarea pe care mărturisiți că o aveți față de Evanghelia lui Hristos”), îi va provoca pe credincioșii beneficiari să aducă mulțumiri lui Dumnezeu și îi va face pe evreii din Ierusalim să se roage pentru corinteni dintre neamuri și să „îi iubească din inimă”. Astfel, ajutorul material dat cu generozitate și bucurie, din belșugul dat de Dumnezeu, în harul Său, va produce unitate între credincioși, în dragoste, conform dorinței și străduinței lui Pavel.

Nimic nu poate fi mai potrivit în încheierea unui astfel de discurs ca o doxologie (cântare de laudă care exprimă recunoștința față de Dumnezeu)! Darul nespus de mare al mântuirii, pe care Dumnezeu ni-l oferă în Hristos, sursa tuturor binecuvântărilor pe care le primim ne provoacă la a înălța mulțumiri lui

Dumnezeu, în cor cu toți credincioșii, folosind cuvintele lui Pavel: „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul Lui nespus de mare!”

APLICĂ

Gândește-te la toate binecuvântările pe care ți le-a dat Dumnezeu, chiar dacă treci prin încercări! Meditează la darul mântuirii, pe care ți l-a dat Dumnezeu prin jertfa Domnului Iisus. Roagă-te și mulțumește-i lui Dumnezeu pentru toate acestea, enumerându-le pe fiecare în parte.

Gândește-te la moduri în care ai putea să semeni aceste semințe ale binecuvântării în viața altora. Gândește-te la persoane care au nevoie de ajutor material, la solicitările de ajutor din partea bisericii, la persoane care au nevoie de mântuire și care ar fi dornice să vorbească cu cineva! Roagă-te și acționează, dăruind cu bucurie!

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. Discutați exemplul bisericii din Macedonia. Ce învățăm de la macedoneni?
2. Discutați în ce moduri harul lui Dumnezeu trebuie să ne fie sursă și model de dărnicie, așa cum reiese din pasajul studiat în această săptămână.
3. Ce schimbări concrete ați dori să faceți în dărnicia voastră, ca urmare a studiului din săptămâna aceasta?
4. Aprofundați caracteristicile care li se cer celor ce slujesc în biserică, conform pasajului de astăzi.
5. Pornind de la binecuvântările pe care vi le-a dat Dumnezeu, găsiți acțiuni concrete de ajutorare și vestire a Evangheliei pe care le puteți face, ca proiect de grup, în următoarea perioadă. Finalizați proiecte pe care le-ați început cu entuziasm, dar pe care le-ați abandonat sau uitat.
6. Rugați-vă pe nume pentru liderii bisericii și pentru toți cei ce slujesc în biserică!

SĂPTĂMÂNA 28

AUTORITATEA APOSTOLICĂ

LUNI

2 Corinteni 10:1-6

ÎNTRE BLÂNDEȚE ȘI ÎNDRĂZNEALĂ

OBSERVĂ:

Ce contraste observi în acest pasaj?

Care sunt obiecțiile pe care le ridicau corintenii la adresa lui Pavel?

Ce înveți din notarea expresiilor despre „firea pământească”? Scrie o listă cu acestea.

MEDITEAZĂ:

Pavel explică faptul că blândețea sa în persoană, comparativ cu tonul îndrăzneț al scrisorilor, nu îi diminua autoritatea în fața lor. Corintenii au comparat prezența lui Pavel cu cea a adversarilor săi - care erau îndrăzneți și impresionați - și nu au avut încredere în Pavel din cauza acestei comparații.

Apostolul Pavel este acuzat de inconsecvență: blând când este prezent, dar îndrăzneț în epistole. Așa cum am văzut în prima epistolă, Pavel adoptase o atitudine umilă pentru a-i ajuta pe corinteni să-și pună credința în Hristos, nu în el. Îndrăzneala pe care o folosea în epistole era socotită de corinteni ca fiind izvorâtă din firea pământească.

Corintenii, influențați de învățătorii falși, judecau lucrurile după aparențe și nu recunoșteau puterea lui Dumnezeu care lucrează prin blândețe și bunătate (v. 1) și nu prin asprime. Pavel explică faptul că lupta creștină nu are o natură firească, ci spirituală.

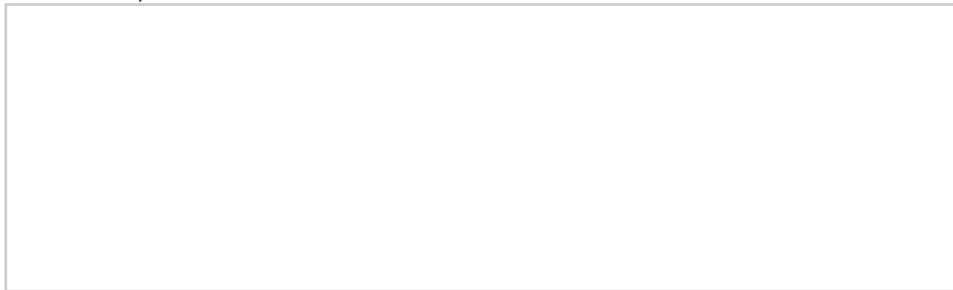
Sarcina noastră în această bătălie este să „distrugem înălțimile”. O fortăreață (întăritură) este un blocaj mental. Pavel vorbește despre pretenții, argumente împotriva cunoașterii lui Dumnezeu. Aceasta este o bătălie mentală, iar el ne îndeamnă să distrugem aceste cetăți. O fortăreață poate fi o viziune asupra lumii, cum ar fi materialismul, hedonismul, darwinismul, secularismul, relativismul, comunismul, ateismul. Toate diferitele „-isme” sunt fortărețe mentale pe care oamenii le ridică împotriva cunoașterii lui Dumnezeu. O altă fortăreață poate fi și o atitudine personală, cum ar fi îngrijorarea, căutarea aprobării altor oameni, frica, vinovăția, resentimentele, nesiguranța, etc. Toate aceste lucruri pot fi ziduri în viața ta care te împiedică să-L cunoști pe Dumnezeu.

Lupta creștină este de natură spirituală. Nu este o luptă împotriva cărnii și a sângelui, ci împotriva forțelor întunericului, de aceea avem nevoie de armele lui Dumnezeu (Efeseni 6:10-18a), care sunt esențiale pentru a putea birui. Pavel amintește că aceste atacuri vin, în primul rând, la nivelul minții noastre, de aceea nu ne putem baza pe propria înțelepciune sau pe puterea noastră, ci trebuie să ne încredem în Dumnezeu, supunându-ne Lui. Ascultarea de Dumnezeu ne aduce libertate și biruință.

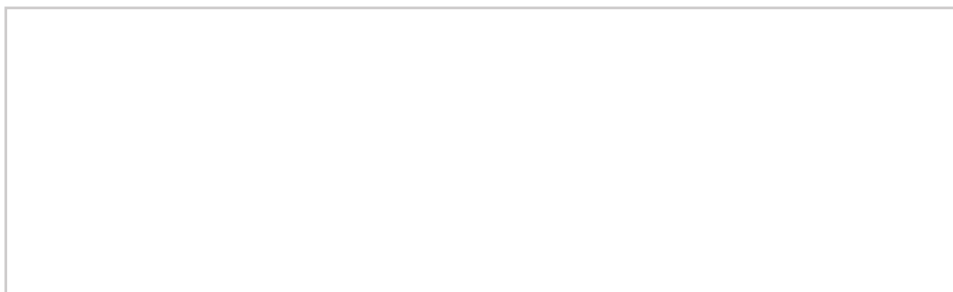
APLICĂ:

Ce trăsături exterioare ești tentat să prețuiești mai mult decât trăsăturile

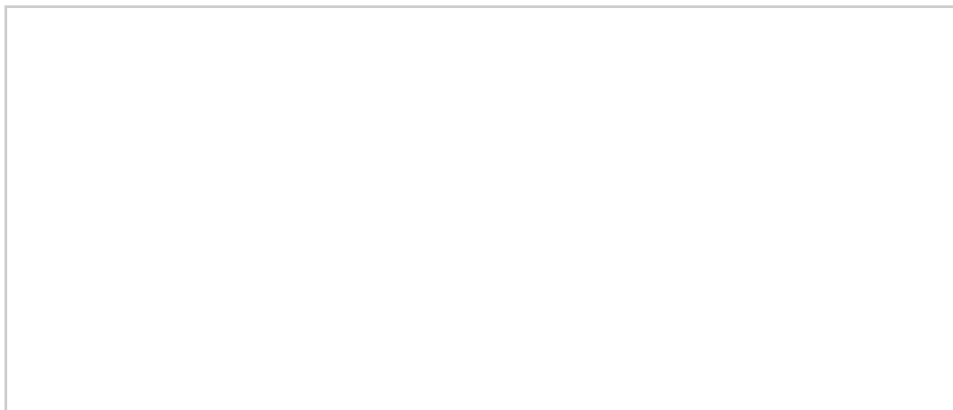
interioare pe care nu le poți vedea? Cum putem descoperi trăsăturile lăuntrice ale celorlalți?

Care sunt „zidurile minții” pe care le întâmpini în viața ta de zi cu zi? Cum te împiedică acestea să ai o relație mai profundă cu Dumnezeu?

Ce arme spirituale folosești în mod regulat pentru a dărâma aceste ziduri? Cum poți să le folosești mai eficient?

MARȚI*2 Corinteni 10:7-11***APARENȚĂ VERSUS REALITATE:
AUTENTICITATEA SLUJIRII CREȘTINE****OBSERVĂ:**

Ce alte obiecții ridicau corintenii la adresa lui Pavel?

Ce înveți despre apostolul Pavel din acest pasaj?

MEDITEAZĂ:

Pavel adresează acuzațiile aduse asupra sa privind lipsa de autoritate. El subliniază că a ales să-și exercite autoritatea într-un mod blând și smerit, cu scopul de a zidi biserica, nu de a o domina. Corintenii, însă, preferau un stil de conducere mai autoritar, așa cum era prezentat de învățătorii falși. În timp ce Pavel își baza autoritatea pe chemarea divină și pe Duhul Sfânt, el subliniază necesitatea discernământului spiritual pentru a putea recunoaște adevărata autoritate. El avertizează împotriva judecării după aparențe și a preferinței pentru lideri care impresionează prin cuvinte mari și atitudini autoritare.

Adevărata autoritate spirituală nu se bazează pe putere sau manipulare, ci pe caracterul creștin, pe dragoste și pe o relație profundă cu Dumnezeu. Un lider creștin trebuie să fie un slujitor, nu un „domnitor” și să își folosească autoritatea

pentru a zidi biserica, nu pentru a-și satisface propriile ambiții.

Este important să nu judecăm oamenii după aspectul lor exterior sau după modul în care vorbesc, ci să ne uităm la roadele Duhului în viața lor. Ceea ce spunem ar trebui să reflecte ceea ce credem și cum trăim. Avem nevoie de discernământ pentru a putea deosebi adevărul de eroare, autoritatea divină de cea falsă. Cuvântul lui Dumnezeu este o sursă sigură de adevăr și autoritate. Ar trebui să ne bazăm pe el pentru a ne forma convingerile și a lua decizii.

Textul de azi ne invită să privim dincolo de aparențe și să ne bazăm pe Cuvântul lui Dumnezeu pentru a discerne adevărul. De asemenea, ne încurajează să fim consecvenți în cuvinte și fapte și să cultivăm o relație mai profundă cu Dumnezeu.

APLICĂ:

Ce calități crezi că ar trebui să aibă un lider creștin eficient?

Cum poți să dezvolți în tine o atitudine de smerenie în relațiile cu ceilalți și să fi gata să-i slujești?

MIERCURI

2 Corinteni 10:12-18

MODESTIA APOSTOLICĂ ȘI EXTINDEREA EVANGHELIEI

OBSERVĂ:

Subliniază în textul de azi frazele: „a se lăuda”, „a se pune alături”, „a se măsura”. Ce înveți din notarea verbelor de mai sus? Scrie observațiile tale.

Pe ce se concentra Pavel în lucrarea sa?

MEDITEAZĂ:

În contrast cu cei care se laudă cu ei înșiși și își compară realizările, Pavel adoptă o atitudine de umilință. El nu se măsoară cu alți lucrători, ci își recunoaște limitele și își laudă doar lucrarea pe care Dumnezeu i-a încredințat-o. Pavel nu se concentrează pe teritoriul deja „cucerit”, ci își îndreaptă privirea spre zonele neevangelizate. El dorește să extindă Evanghelia și să aducă vestea bună și altora. Pavel își bazează autoritatea pe însărcinarea divină și pe lucrarea Duhului Sfânt în viața sa. El nu își caută propria glorie, ci gloria lui Dumnezeu. Pavel subliniază că adevărata laudă vine din recunoașterea lui Dumnezeu ca sursă a tuturor binecuvântărilor.

Într-o lume care exaltă succesul personal și competiția, atitudinea lui Pavel poate părea demodată. Cu toate acestea, ea este esențială pentru orice creștin care dorește să trăiască o viață plăcută lui Dumnezeu. Pavel ne învață că adevărata măreție nu constă în a fi mai bun decât alții, ci în a fi fidel chemării date de Dumnezeu. În loc să ne comparăm cu ceilalți, ar trebui să ne concentrăm pe creșterea noastră spirituală și pe extinderea Împărăției lui Dumnezeu.

De asemenea, Pavel ne amintește că orice realizare este posibilă doar prin harul lui Dumnezeu. Nu există niciun motiv să ne lăudăm cu noi înșine deoarece toate darurile bune vin de la El. Adevărata laudă este cea din partea lui Dumnezeu.

APLICĂ:

În ce domenii din viața ta te compari cu ceilalți și te lauzi cu realizările tale?

Care este misiunea pe care Dumnezeu ți-a încredințat-o? Cum poți să o împlinești mai bine?

Cum poți să contribui la răspândirea Evangheliei în întreaga lume?

JOI*2 Corinteni 11:1-6***GELOZIA PROTECTOARE****OBSERVĂ:**

Ce îl preocupă pe apostol, de ce „se teme” Pavel? Care este motivul acestei stări?

Compară Galateni 1:6-9, 2:1-5 cu 2 Corinteni 11:1-4. Oare Biserica din Corint avea aceleași probleme precum bisericile din Galatia? Argumentează.

Care este dilema lui Pavel din acest pasaj?

MEDITEAZĂ:

Dacă ați fi în locul lui Pavel, cum ai proceda să-i convingeți pe oamenii din comunitatea voastră că într-adevăr îi iubiți?

Aceasta a fost problema cu care s-a confruntat Pavel când a scris această epistolă. Dacă le amintea oamenilor de munca pe care o făcea printre ei,

aceștia ar fi răspuns doar: „Pavel se laudă!” Dacă el nu spunea nimic despre lucrarea sa din Corint, iudeii iudaizatori ar fi spus: „Vedeți, v-am spus că Pavel nu a realizat nimic!”

Dragostea adevărată nu este invidioasă, dar manifestă o gelozie protectoare, similară cu cea a unui soț față de soție sau a unui părinte față de copiii săi, dorind să apere ceea ce iubește de orice amenințare.

Pavel folosește imaginea unui tată iubitor care își protejează fiica logodită curată pentru a o prezenta soțului ei cu bucurie. Pavel compară biserica cu o mireasă logodită cu Hristos, chemând-o la puritate și fidelitate până la revenirea Lui, orice abatere fiind considerată infidelitate. Biblia folosește frecvent imaginea iubirii și a căsătoriei pentru a ilustra nevoia de fidelitate față de Dumnezeu. Aceasta se vede în avertismentele profetului Ieremia (Ieremia 2:2) către poporul lui Iuda, care își pierduse dragostea inițială și se dedase la idolatrie, și din musturarea lui Iisus către biserica din Efes, pentru că își părăsise „dragostea dintâi” (Apocalipsa 2:4).

Persoana din spatele pericolului a fost Satana, reprezentat aici ca șarpele (Geneza 3). Merită remarcat faptul că Pavel a avut multe de spus despre adversarul nostru, Diavolul, atunci când a scris această epistolă către Corinteni. El a avertizat că Satana are mai multe dispozitive pentru atacarea credincioșilor. El poate încărca conștiințele credincioșilor care au păcătuit (2 Corinteni 2:10-11), poate orbi mințile necredincioșilor (2 Corinteni 4:4) sau să înșele mințile credincioșilor (2 Corinteni 11:3) și chiar „să palmuiască” trupurile slujitorilor lui Dumnezeu cu permisiunea Lui (2 Corinteni 12:7).

În pasajul nostru Pavel se concentrează pe vicleșugul lui Satan, care imită lucrarea lui Dumnezeu, oferind o „evanghelie” contrafăcută, slujitori falși, un alt salvator și un duh diferit, momind credincioșii să accepte minciunile sale. Aceasta s-a întâmplat cu corinteni care au acceptat o astfel de învățătură, în contrast cu singura Evanghelie adevărată și Duhul Sfânt.

APLICĂ

Există aspecte în viața mea în care mă las influențat de aparențe sau de discursuri persuasive în detrimentul adevărului Evangheliei?

Cum putem identifica învățăturile false și pe slujitorii contrafăcuți în zilele noastre? Care sunt semnalele de alarmă?

Ați întâlnit vreodată învățături care păreau creștine, dar care ulterior s-au dovedit a fi false sau distorsionate? Cum ați gestionat acea situație?

Ce prioritate sau importanță are cunoașterea lui Dumnezeu în viața ta?

VINERI

2 Corinteni 11:7-15

GENEROZITATEA LUI PAVEL FAȚĂ DE BISERICĂ

OBSERVĂ:

Care este scopul principal al lui Pavel de a nu primi sprijin financiar de la corinteni?

Ce contrast observi între slujirea lui Pavel și cea a oponentilor săi?

MEDITEAZĂ:

Pavel, asemenea unui părinte grijuliu, s-a sacrificat pentru biserica din Corint, muncind și acceptând donații de la alte biserici pentru a le predica fără plată Evanghelia. Corintenii, însă, nu au apreciat acest sacrificiu, unii iudaizatori folosind chiar această lipsă de pretenții financiare ca dovadă că Pavel nu era un apostol adevărat. Pavel a ales să se smerească pe sine pentru ca cei din Corint să fie înălțați. El a refuzat să fie plătit pentru slujirea sa atunci când lucra în Corint pentru a evita orice suspiciune de motive false în lucrarea de predicare și păstorire. Deși avea dreptul să fie plătit pentru munca sa în conformitate cu 1 Timotei 5:17-18. Pavel intenționat s-a făcut slab, pentru a-i sluji pe oamenii pe care îi iubea.

Pavel explicase în 1 Corinteni 9 faptul că avea dreptul la susținere financiară, ca orice slujitor al lui Dumnezeu, dar renunțase la acest drept pentru a nu

oferi nimănui ocazia de a-l acuza de interese materiale. Prioritatea sa era propovăduirea Evangheliei și salvarea celor pierduți, evitând orice obstacol care ar fi putut crea impresia unei „afaceri religioase”.

Ironia situației era că tocmai cei care îl criticau pe Pavel erau cei vinovați de căutarea profitului personal prin predicarea unei evanghelii false, „jefuind” (tr. Fidela, 2015) astfel biserica. Pavel predicase gratuit (2 Cor. 11:7), în timp ce aceștia exploatau financiar comunitatea. Astfel, Pavel ironizează în 2 Corinteni 11:8, sugerând că a „jefuit” alte biserici pentru a nu-i „jefui” pe corinteni, subliniind contrastul dintre slujirea sa dezinteresată și lăcomia falșilor învățători.

APLICĂ:

Când te-ai făcut „slab” în mod intenționat, pentru a sluji pe altcineva? Ce impact a avut acea experiență asupra ta? Dar în viața celor pe care i-ai slujit?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Pavel vorbește despre autoritatea sa apostolică, dar o exercită cu blândețe și nu după firea pământească. În grupul nostru, cum definim autoritatea spirituală autentică? Cum ar trebui să ne raportăm la cei care au autoritate spirituală în viața noastră (păstori, lideri de grup, mentori)? Există situații în care este necesar să contestăm o autoritate? Cum putem face acest lucru într-un mod respectuos și biblic? Discutați exemple concrete din experiențele voastre.

2. Pavel descrie lupta creștină ca o luptă spirituală, nu una fizică. Care sunt „întăriturile” și „gândurile” împotriva cărora trebuie să luptăm astăzi? Ce înseamnă să „aducem orice gând rob ascultării de Hristos”? Cum putem folosi „armele” noastre spirituale (rugăciunea, Cuvântul lui Dumnezeu, credința) în mod practic în viața de zi cu zi? Împărtășiți experiențe personale despre cum ați biruit gânduri negative sau tentații prin puterea lui Dumnezeu.
3. Pavel critică pe cei care se măsoară cu ei înșiși și se compară unii cu alții. De ce credeți că este periculoasă această atitudine? Cum ne putem evalua corect pe noi înșine, fără să cădem în mândrie sau descurajare? Discutați despre presiunile sociale de a ne compara cu alții și cum putem rezista acestor presiuni.
4. Pavel s-a smerit și a slujit gratuit corintenii, renunțând la dreptul său de a fi susținut financiar. Ce ne învață acest exemplu despre motivația corectă în slujire? Ce înseamnă „a tăia prilejul celor ce caută prilej” (2 Corinteni 11:12)? Discutați despre exemple concrete de sacrificiu în slujire, atât din Biblie, cât și din experiențele voastre personale.
5. Pavel avertizează despre „apostolii mincinoși” care se prefac în slujitori ai dreptății. Cum putem deosebi astăzi învățăturile adevărate de cele false? Ce caracteristici ar trebui să căutăm la liderii spirituali? Cum ne putem proteja de influențele negative care se prezintă sub o formă atractivă sau religioasă? Împărtășiți experiențe personale despre cum ați identificat sau evitat influențe spirituale negative.

SĂPTĂMÂNA 29

PUTEREA ÎN SLĂBICIUNE

LUNI

2 Corinteni 11:16-18

APOLOGIA „LAUDEI”

OBSERVĂ:

De ce insistă Pavel să fie primit „ca un nebun”?

De ce menționează Pavel faptul că „mulți se laudă după trup”? Ce înseamnă această expresie?

Cum se compară autodeprecierea lui Pavel din acest pasaj cu alte exemple din epistolele sale (Filipeni 3:4-9)?

MEDITEAZĂ:

Apostolul Pavel se confruntă cu o situație delicată în relația cu biserica din Corint. Învățătorii falși, lăudându-se cu realizările exterioare, subminau

autoritatea sa și implicit mesajul Evangheliei. Pavel abordează direct această problemă, adoptând o strategie neobișnuită: „lauda”. Este posibil ca Pavel să fi avut în minte principiul din (Proverbele 26:5): „răspunde însă nebunului după nebunia lui, ca să nu se creadă înțelept.” Pavel, exprimându-și reticența față de această abordare (v. 16), nu dorește să fie perceput ca un om mândru sau nesăbuit. Totuși, contextul o cere. Dacă este nevoie să fie considerat astfel pentru a se face înțeles și pentru a contracara influențele negative, el acceptă această etichetă. Dar el clarifică: „ce spun acum, (...) nu spun după Domnul” (v. 17). Această „laudă” nu este inspirată direct de Duhul Sfânt, ci este o strategie adaptată la situația specifică. El recunoaște că această atitudine contrastează cu smerenia caracteristică învățăturilor lui Hristos.

Acest pasaj ne învață că uneori contextul cere o altă abordare. Chiar și lucruri precum „lauda”, care în mod normal ar trebui evitate, pot fi folosite ca instrumente pentru apărarea adevărului și protejarea celor slabi. Important este să discernem motivația din spatele acțiunilor noastre și să ne asigurăm că scopul final este slava lui Dumnezeu și binele celorlalți.

APLICĂ:

În ce situații ar trebui să adoptați o strategie similară cu cea a lui Pavel, „răspunzând nebunului după nebunia lui” și cum puteți discerne corect momentul și modul în care să faceți acest lucru, fără a cădea în mândrie sau autoglorificare?

MARȚI

2 Corinteni 11:19-23

COMPARAREA CU ALȚI „APOSTOLI”

OBSERVĂ:

Cum descrie Pavel atitudinea corintenilor față de cei care îi asupresc?

MEDITEAZĂ:

Pavel critică indirect atitudinea corintenilor de a-i tolera pe cei care îi asupreau și se lăudau cu realizările lor. El se compară cu acești „super-apostoli”, subliniind că și el are motive de laudă, dar de un alt fel. Începe o enumerare a experiențelor sale, pregătind terenul pentru „lauda” propriu-zisă, folosește ironia pentru a sublinia absurditatea situației (v. 19, v. 21). Corintenii se considerau înțelepți, dar tolerau abuzuri din partea unor învățători falși descriind comportamentul acestora: „dacă vă robește, vă mănâncă, pune mâna pe voi, vă privește de sus, vă bate peste obraz” (v. 20). Aceste verbe descriu acțiuni de robie, exploatare, asuprire și umilire. Corintenii, în loc să se împotrivescă, acceptau cu pasivitate aceste abuzuri.

În contrast, Pavel sugerează că ei nu l-ar fi tolerat pe el dacă ar fi acționat în același mod. Această comparație implicită subliniază diferența dintre slujirea lui Pavel, caracterizată prin smerenie și dezinteres material, și comportamentul abuziv al învățătorilor falși.

Pavel se compară direct cu acești „super-apostoli” (v. 22-23a). El demonstrează că nu le este inferior din punct de vedere al originii sau al statutului, pregătind astfel terenul pentru „lauda” sa prin suferințe.

Acest pasaj ne învață să discernem între o atitudine tolerantă și una pasivă în fața abuzului. Trebuie să fim vigilenți și să nu tolerăm comportamentele abuzive, indiferent de statutul sau poziția celui care le comite. Adevărata slujire se caracterizează prin dragoste, smerenie și slujire dezinteresată, nu prin dominare și exploatare.

APLICĂ:

Cum putem face distincția între o atitudine tolerantă, caracterizată prin dragoste și răbdare, și o atitudine pasivă, care tolerează abuzul sau învățătura falsă?

Există în viața mea persoane care, sub o aparență spirituală, manifestă un comportament abuziv sau manipulator? Cum ar trebui să reacționez în astfel de situații?

Mă las influențat de aparențele exterioare ale oamenilor (statut social, popularitate, retorică persuasivă) în detrimentul analizării atente a caracterului și a învățăturilor lor?

MIERCURI

2 Corinteni 11:23-33

ADEVĂRATA LAUDĂ

OBSERVĂ:

De ce credeți că Pavel a ales să se laude cu suferințele sale?

Ce categorii de suferințe menționează Pavel?

MEDITEAZĂ:

În continuarea comparației cu „super-apostolii”, Pavel trece la o „laudă” neobișnuită: o enumerare a suferințelor sale. El nu se laudă cu realizări exterioare sau cu titluri, ci cu experiențele sale dureroase pentru Hristos (v. 23). Această listă continuă cu detalii impresionante: bătăi cu nuiiele, împrășcări cu pietre, naufragii, pericole de tot felul, nopți nedormite, foame, sete, frig (v. 24-27).

Această „laudă” nu este o etalare a propriei persoane, ci o demonstrație a autenticității slujirii sale. Prin aceste suferințe, Pavel arată devotamentul său neclintit față de Evanghelie și față de corinteni. El nu a căutat onoruri sau avantaje personale, ci a fost dispus să îndure orice pentru a-L sluji pe Hristos. Un aspect important este grija lui Pavel pentru toate bisericile (v. 28). Această grijă pastorală, această responsabilitate constantă pentru binele spiritual al credincioșilor, adaugă o dimensiune profundă „laudei” sale.

Pavel încheie această secțiune cu un eveniment specific: fuga sa din Damasc, coborât într-un coș prin zid (v. 32-33). Chiar și această experiență umilitoare este inclusă în „lauda” sa.

Ne poate surprinde argumentarea lui Pavel că datorită persecuțiilor, suferințelor și greutăților, el se califică pentru slujba de apostol și nu datorită moștenirii sau chemării sale unice așa cum o argumentează în (Galateni). De multe ori putem simți contrariul. Poate avem impresia că suferința noastră ne descalifică pentru a-L sluji cu credință pe Iisus, în timp ce experiențele noastre cu El ne dau puterea spirituală, ne fac să ne simțim mai calificați.

Adevărata laudă nu constă în lucruri exterioare, ci în devotamentul față de Hristos și în slujirea aproapelui, chiar și prin suferință. Pavel ne îndeamnă să ne concentrăm pe ceea ce contează cu adevărat: o relație autentică cu Dumnezeu și o viață trăită în slujba Lui. Suferințele, în loc să ne descurajeze, pot deveni o mărturie a credințioșiei noastre și o oportunitate de a-L glorifica pe Dumnezeu.

APLICĂ:

Există suferințe din trecutul meu pe care le pot privi acum ca pe niște experiențe prin care Dumnezeu m-a format și m-a pregătit pentru slujire? Enumeră câteva.

JOI*2 Corinteni 12:1-6*

VEDENIA

OBSERVĂ:

De ce simte Pavel nevoia să vorbească despre aceste experiențe?

Ce legătură există între această relatare și discuția anterioară despre slăbiciuni și putere (capitolele 10-11)?

De ce se abține Pavel de la o laudă mai explicită? Ce ne spune acest lucru despre caracterul său?

MEDITEAZĂ:

Pavel continuă să demonstreze că puterea lui Dumnezeu se manifestă în slăbiciune, iar experiențele sale spirituale nu sunt un motiv de laudă personală, ci o dovadă a lucrării lui Dumnezeu în viața sa.

Iudaizatorii căutau onoare de la oameni, etalându-și „scrisorile de laudă” (2 Corinteni 3:1). Pavel, dimpotrivă, căuta onoarea de la Dumnezeu, singura care contează cu adevărat. Dumnezeu l-a onorat pe Pavel prin viziuni și revelații,

începând cu întâlnirea sa cu Hristos pe drumul Damascului (Faptele Apostolilor 9). Aceste experiențe divine l-au ghidat și l-au încurajat pe tot parcursul slujirii sale, de la chemarea în Macedonia (Faptele Apostolilor 16:9) până la asigurarea salvării în timpul furtunii (Faptele Apostolilor 27:23).

Pe lângă aceste intervenții specifice, Pavel a primit revelații spirituale profunde, înțelegând misterele planului divin (citește Efeseni 3:1-6). O experiență remarcabilă a fost răpirea sa în al treilea cer (paradis), descrisă în textul nostru. Acolo a auzit „cuvinte de nedescris”, secrete divine inaccesibile omului.

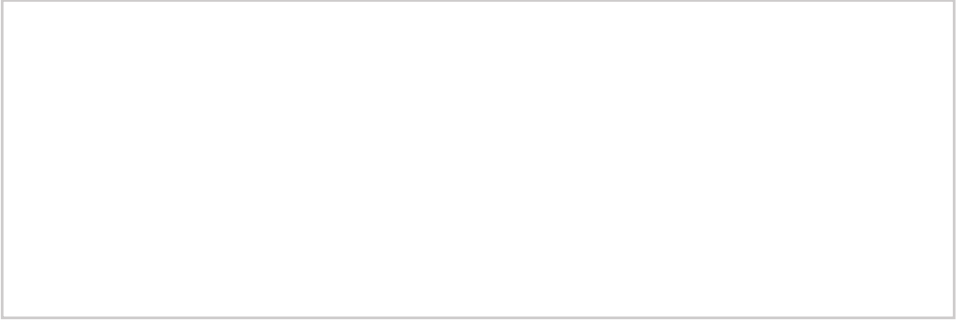
Pavel a păstrat tăcerea despre această experiență timp de paisprezece ani, demonstrând o umilință remarcabilă. El nu a căutat gloria personală, ci a lăsat ca Dumnezeu să-l înalțe. Această tăcere contrastează puternic cu atitudinea iudaizatorilor, dornici de recunoaștere umană. El a fost reticent să scrie despre aceste experiențe personale, dar nu a găsit o altă cale de a rezolva problema iudaizatorilor. De fapt, pentru a evita să se înalțe pe sine, Pavel și-a descris experiența la persoana a treia.

Această experiență l-a întărit pe Pavel în slujirea sa, oferindu-i o perspectivă eternă. Chiar și în mijlocul dificultăților, el știa că Dumnezeu era cu el. Deși noi nu am avut parte de o astfel de experiență, suntem încurajați de faptul că suntem așezați cu Hristos în locurile cerești (Efeseni 2:6), împărtășind slava Sa (Ioan 17:22) și având nădejdea de a-L vedea față în față (Ioan 17:24).

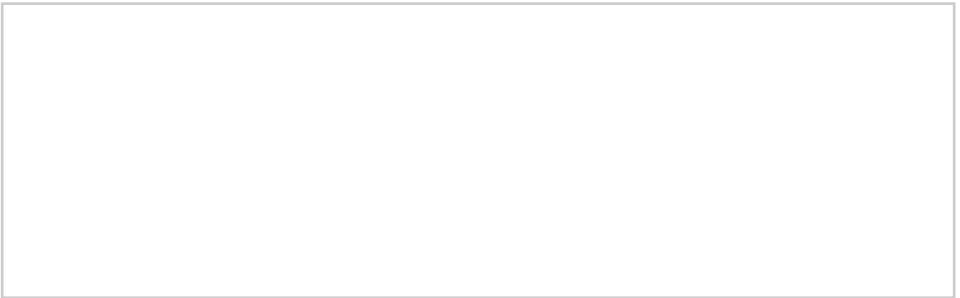
Exemplul lui Pavel ne învață că adevărata onoare vine de la Dumnezeu și se manifestă prin smerenie și slujire devotată, nu prin căutarea gloriei personale.

APLICĂ:

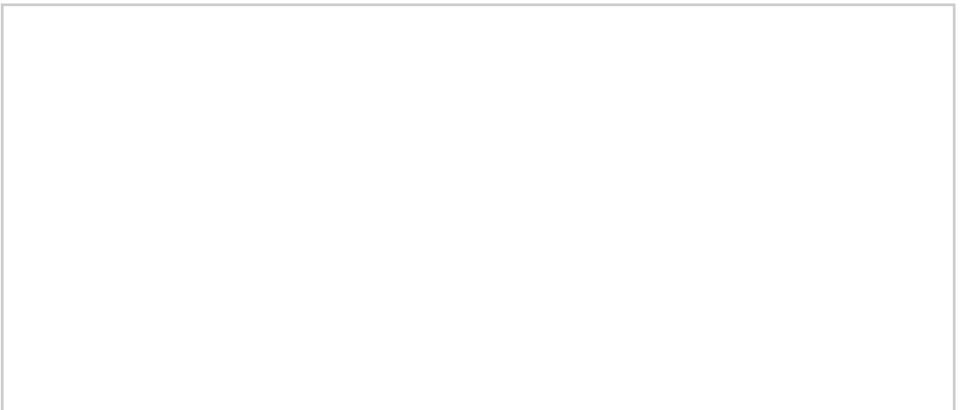
Deși nu avem parte cu toți de experiențe ca ale lui Pavel, cum putem să ne apropiem mai mult de Dumnezeu și să experimentăm prezența și călăuzirea Sa în viața noastră?

Unde îmi caut eu validarea și aprecierea? În realizările personale, în statutul social, în opiniile celorlalți sau în relația mea cu Dumnezeu?

Cum gestionez postările pe rețelele sociale? Caut să atrag atenția asupra mea și să obțin validare prin numărul de like-uri sau comentarii sau folosesc platformele online pentru a-L glorifica pe Dumnezeu și a-i încuraja pe alții?

VINERI

2 Corinteni 12:7-10

PUTEREA ÎN SLĂBICIUNE

OBSERVĂ:

Cum descrie Pavel natura acestui „spin”?

Există vreo precizare clară în text despre ce anume era acest „spin”?

MEDITEAZĂ:

Pavel, după o experiență spirituală extraordinară – răpirea în al treilea cer, s-a confruntat cu o realitate dureroasă: un „spin în carne”, un mesager al Satanei care-l lovea. Această imagine evocă o suferință persistentă, o luptă continuă. De ce a îngăduit Dumnezeu această încercare după o asemenea binecuvântare? Chiar Pavel dă răspunsul: „ca să nu mă îngâmf”.

Mândria este o capcană subtilă chiar și pentru cei mai dedicați slujitori ai lui Dumnezeu. După momente deosebite de har și revelație, pericolul de a ne încrede în noi înșine și de a ne atribui merite crește. Dumnezeu, în înțelepciunea Sa, folosește uneori suferința ca pe un mijloc de a ne menține ancorati în dependența de El.

Pavel s-a rugat de trei ori pentru îndepărtarea acestui „spin”, o dovadă a intensității durerii sale. Însă răspunsul lui Dumnezeu a fost surprinzător: „Îți

este de ajuns harul Meu, căci puterea Mea se desăvârșește în slăbiciune.” (v. 9).

Acest verset central ne revelează un principiu fundamental al vieții creștine: puterea lui Dumnezeu nu se manifestă în forța noastră, ci în slăbiciunea noastră. Atunci când ne recunoaștem neputința și ne încredem pe deplin în harul Său, El devine cu adevărat puternic în noi.

„Spinul” lui Pavel nu a fost îndepărtat, dar i s-a oferit ceva mult mai prețios: harul suficient pentru a-l purta. Această experiență l-a învățat pe apostol o lecție crucială: nu circumstanțele exterioare definesc valoarea și eficiența slujirii, ci prezența și puterea lui Dumnezeu care ne susțin în orice situație.

Asemenea lui Pavel, și noi ne confruntăm cu propriii noștri „spini”: probleme de sănătate, dificultăți financiare, relații tensionate, ispite, etc. În momentele de slăbiciune și durere, să ne amintim de cuvintele lui Dumnezeu: „Îți este de ajuns harul Meu”. Să ne încredem în puterea Sa care se desăvârșește în slăbiciunea noastră și vom experimenta prezența și susținerea Sa necondiționată.

APLICĂ:

Identifică momente din trecut când ai experimentat puterea lui Dumnezeu în slăbiciunea ta. (Citește Anexa de la sfârșit.)

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Pavel se laudă cu slăbiciunile sale (11:16-33). De ce crezi că a ales această strategie neobișnuită? Cum se compară abordarea lui Pavel cu modul în care oamenii se laudă astăzi?
2. Descrieți câteva dintre slăbiciunile pe care Pavel le menționează în 11:23-33. Ce ne spun aceste experiențe despre dedicarea și perseverența lui Pavel în slujba lui Hristos?
3. În 12:1-6, Pavel descrie o experiență spirituală extraordinară – răpirea în al treilea cer. De ce credeți că a ales să vorbească despre această experiență într-un context în care se laudă cu slăbiciunile sale?
4. Ce înseamnă pentru voi expresia „un spin în carne” (12:7)? Cum se manifestă „spinii” în viața voastră? Cum vă afectează aceștia relația cu Dumnezeu și cu ceilalți? Discutați la grup secțiunea „Descoperă spinii din viața ta”. Ce ați descoperit?
5. Dumnezeu îi răspunde lui Pavel: „Îți este de ajuns harul Meu, căci puterea Mea se desăvârșește în slăbiciune” (12:9). Cum înțelegeți acest răspuns? Cum se aplică această promisiune în situațiile dificile pe care le întâmpinați?

SĂPTĂMÂNA 30

DRAGOSTEA APOSTOLULUI

LUNI

2 Corinteni 12:11-12

EȘECUL CORINTENILOR

OBSERVĂ:

Notează ce spune apostolul despre sine.

Cum ai descrie atmosfera din text?

Ce dovezi ale apostoliei sale aduce Pavel?

Ce au eșuat să facă corintenii?

Cum crezi că se leagă pasajul de azi de cel anterior?

MEDITEAZĂ

Vorbind despre confesiunea revelațiilor anterioare, Pavel recunoaște că a scrie despre acestea a fost un joc al nebuniei în care s-a văzut silit să intre, forțat fiind de gândirea imatură a corintenilor. Apostolia lui ar fi trebuit să fie apărată de corinteni, care au fost martorii tuturor semnelor, puterilor și minunilor săvârșite de apostol. Mai mult, ei au putut să vadă și suferința lui pentru Hristos, ca dovadă a autenticității dragostei sale pentru Domnul.

Cu toate acestea, corintenii s-au lăsat seduși de falșii învățători și de falsele lor învățături, riscând să întoarcă spatele Evangheliei. Ei nu au luat poziție față de cei care îl discreditau pe Pavel, cel ce le vestise Evanghelia, ci au plecat urechea la mesajul acestora. Este uimitor și totuși des întâlnit faptul că minciuna, falsul par mai atractive și mai ușor de acceptat chiar și de către creștini. Cât de important este discernământul și cunoașterea adevărului!

Chiar dacă știe că nu este cu nimic mai prejos decât ceilalți apostoli, Pavel nu uită că nu are nici un merit personal și că toate acestea sunt rezultatul harului lui Dumnezeu (1 Corinteni 15:10). Inclusiv prin această atitudine, Pavel se diferențiază de falșii învățători și apostoli. Smerenia autentică, izvorâtă din conștientizarea dependenței totale de Dumnezeu, rămâne o trăsătură fundamentală a slujitorului lui Dumnezeu.

APLICĂ

Ce faci în fața minciunii și a neadevărului? Ce faci când alții sunt calomniați și discreditați pe nedrept? Susții adevărul sau ești pasiv, lăsându-te sedus de minciună?

Ce înseamnă pentru tine expresia lui Pavel: „nu sunt nimic”?

MARȚI

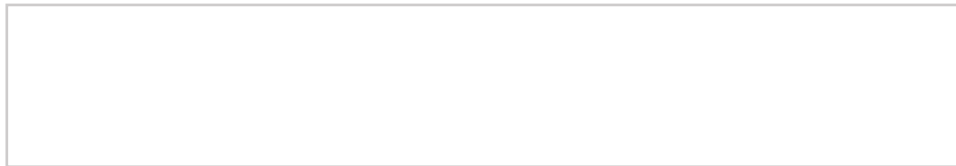
2 Corinteni 12:13-18

DRAGOSTE FĂRĂ RECIPROCIȚATE

OBSERVĂ:

Care a fost tratamentul diferit pe care l-au primit corinteni față de celelalte biserici? (v. 13)

Care este motivația lui Pavel în acest comportament?

MEDITEAZĂ

Eșecul corintenilor nu a fost doar nerecunoașterea autorității apostolului, ci și înțelegerea greșită a dragostei sale, exprimate în faptul că Pavel nu a dorit să primească sprijin financiar de la aceștia. Chiar dacă tonul lui Pavel devine sarcastic, sarcasmul său nu este unul batjocoritor, ci reflectă durere și dragoste fermă pentru corinteni. Pavel își reafirmă dragostea și angajamentul de a persevera în strategia sa de a nu accepta sprijin financiar de la aceștia. Iar motivația sa este dragostea, o dragoste părintească (v. 14), o dragoste care se sacrifică cu bucurie (v. 15). Pavel nu-i slujea pentru bunurile lor (așa cum probabil o făceau învățătorii mincinoși), ci pentru sufletele lor. Din păcate, corinteni au interpretat gestul lui ca pe un șiretlic (v. 16) și nu au răspuns cu o dragoste reciprocă, ci mai degrabă cu suspiciuni și dispreț.

În sprijinul onestității și consecvenței sale, Pavel le amintește că nici mai târziu și nici prin intermediari nu a avut vreun beneficiu material de la ei (v.17-18).

Cât de puțină încredere puteau să aibă corinteni în cel ce le-a vestit Evanghelia și i-a slujit atâta! Este nevoie de încredere ca să putem să ne lăsăm iubiți și să putem iubi. Se pare că aceasta le lipsea corintenilor, care nu au putut răspunde cu o dragoste reciprocă.

Se poate observa uneori că intențiile pe care le atribuim altora în mod fals reflectă mai degrabă modul nostru de a gândi sau de a acționa decât realitatea. Doamne, luminează-ne și curățește-ne inima și ochii ca să putem vedea, primi și oferi dragostea!

APLICĂ

Cum răspunzi dragostei celor din jurul tău? Răspunzi cu dragoste sau cu suspiciune?

Ești tentat să judeci și să acuzi pe bază de presupuneri? Lasă-te călăuzit de Duhul Sfânt pentru a crește în încredere și dragoste.

MIERCURI*2 Corinteni 12:19-21***TEMERI PASTORALE****OBSERVĂ**

Ce prejudecată aveau corintenii cu privire la vorbirea lui Pavel?

Ce temeri avea Pavel cu privire la corinteni?

Ce alte reacții observi la Pavel?

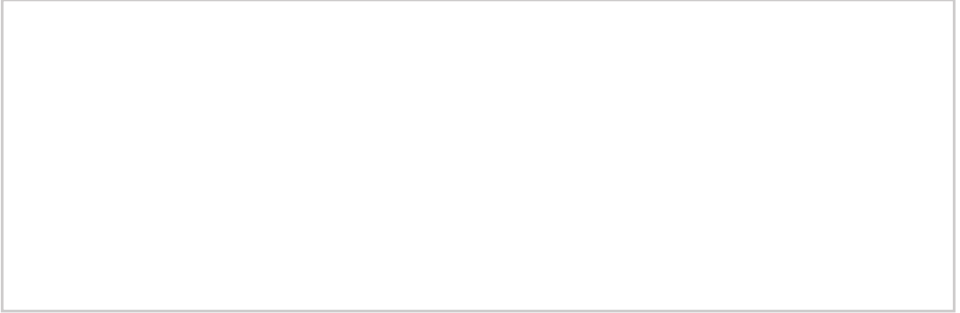
MEDITEAZĂ

Intrați în spirala prejudecăților, corintenii nu recepționau corect nici măcar argumentele și apărarea lui Pavel. Probabil aveau tendința să-i interpreteze cuvintele după principiul „cine se scuza, se acuză”. Pavel combate această percepție amintindu-le că Cel ce-i judecă este Dumnezeu, iar scopul demersului său este zidirea corintenilor. Ceea ce urmărea apostolul nu era neapărat validarea sa din partea corintenilor, ci creșterea lor spirituală.

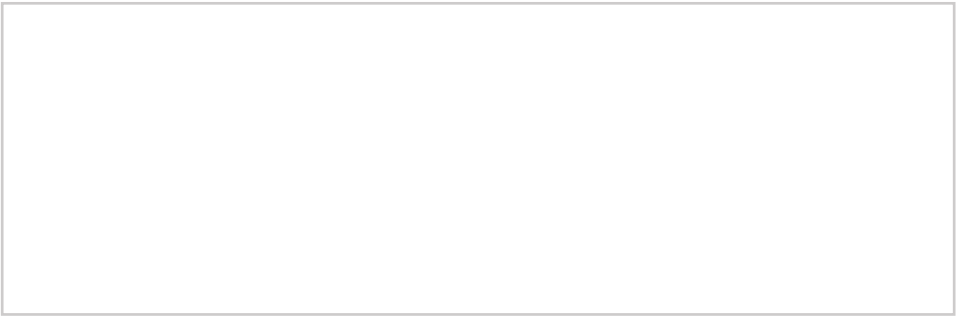
Versetele 20-21 exprimă îngrijorarea lui Pavel cu privire la perspectiva venirii sale. Urmarea învățătorilor mincinoși producea deja efecte comportamentale condamnabile. Păcatele descrise reprezintă atât comportamente, cât și atitudini păcătoase specifice unei atmosfere de dezbinare. Iar nepocăința unora îl întrista profund pe Pavel, care se teme că va trebui să-i plângă. Atitudinea lui Pavel denotă o dragoste adâncă pentru biserică, inclusiv pentru cei ce nu s-au pocăit. Fermitatea din limbajul său confruntativ este totdeauna dublată de căldura inimii sale iubitoare.

APLICĂ

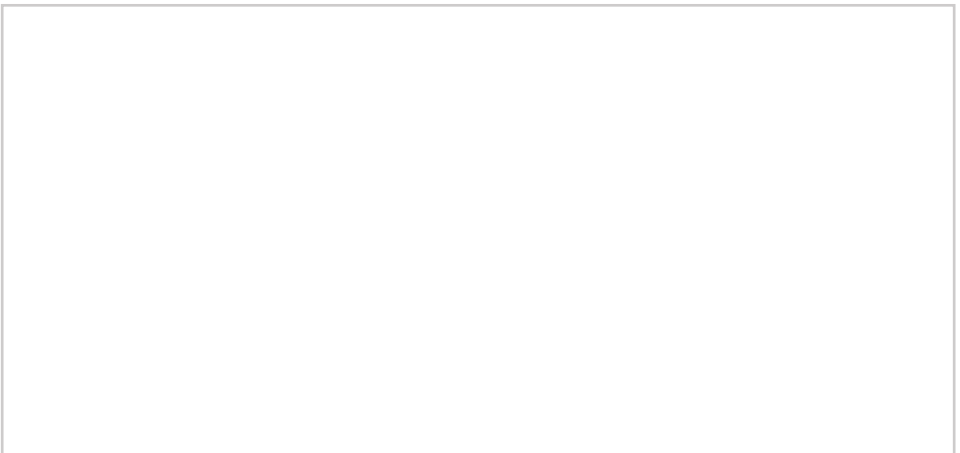
Cercetează-te în fața acestei liste de păcate. Lasă Duhul lui Dumnezeu să curățească ce trebuie curățit. Răspunde cu pocăință.

Cum primești mustrarea? Poți vedea dragostea din spate sau simți nevoia să fi defensiv?

Cum mustri? Cum confrunți? Se vede dragostea ta în mustrarea ta?

JOI*2 Corinteni 13:1-10***DRAGOSTE FERMĂ****OBSERVĂ**

Ce atitudine manifestă Pavel față de corinteni? (v. 1-3)

Care este scopul autorității deținute de Pavel? (v. 8-10)

MEDITEAZĂ

Promisiunea celei de-a treia vizite a lui Pavel în Corint este însoțită de câteva avertismente. Pavel este pregătit să manifeste dragoste fermă față de corinteni. Acuzațiile lor cu privire la Pavel urmau să fie chestionate (v. 1), iar cei ce păcătuiseră urmau să fie disciplinați, aceasta urmând să constituie o dovadă a autorității (puterii) sale apostolice (v. 2-4).

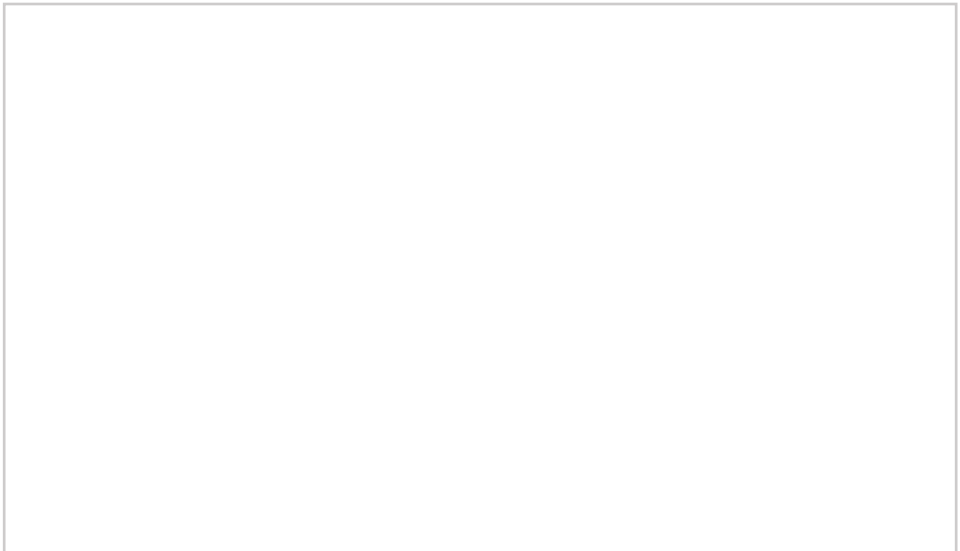
În versetul 5, Pavel mută atenția discursului de pe examinarea autorității sale apostolice spre examinarea credinței corintenilor. Foarte prinși cu judecarea lui Pavel, aceștia aveau nevoie să se examineze pe ei înșiși. Mulți dintre ei trăiau de parcă nu l-ar fi cunoscut pe Hristos (Filipeni 3:18-19). Termenul lepădați (descalificați) se referă aici la absența credinței mântuitoare. De multe ori, oamenii nemântuiți pot deveni acuzatorii și contestatorii cei mai vocali din interiorul unei biserici, faptele lor mărturisind însă împotriva autenticității credinței lor (vezi epistola lui Iuda).

Chiar dacă Pavel promite fermitate, aceasta nu se desprinde nicio clipă de contextul și obiectivul dragostei și al zidirii. El urmărește prin toate acestea desăvârșirea și zidirea corintenilor în adevăr (v. 8-10). Înțelepciunea dragostei învățată de la Hristos îl ghidează când să fie slab (sensibil) și când să fie tare (ferm) cu corintenii, cu scopul de a-i ajuta să crească spiritual. Asemenea unui părinte iubitor și înțelept, Pavel alternează între aceste atitudini după cum e nevoie pentru zidire, pentru îndreptare, pentru maturizare. El face tot ce este posibil și este gata să treacă el însuși drept slab, doar să evite necesitatea disciplinării corintenilor la venirea sa.

Ce lecție profundă de dragoste fermă pentru fiecare păstor, lider de grup, părinte și nu numai!

APLICĂ

Cum este dragostea ta? Poate fi și tandră, și fermă? Gândește-te la contextele în care e nevoie de mai multă tandrețe (sensibilitate), dar și la cele în care e nevoie să arăți fermitate. Scrie cum ai vrea să acționezi. Roagă-te pentru aceasta.

VINERI

2 Corinteni 13:11-14

URARE FINALĂ

OBSERVĂ

Fă o listă cu toate îndemnurile din acest paragraf.

Care este promisiunea din v. 11?

Care este tonul lui Pavel la încheierea acestei epistole?

MEDITEAZĂ

Pavel își încheie epistola cu o serie de urări care exprimă atât dragoste, cât și încrederea pe care le-o acordă corintenilor. Toate aceste îndemnuri țin de trăirea în dragoste și unitate. Atunci când biserica trăiește în dragoste și unitate, ea îl onorează pe Dumnezeu și experimentează prezența Lui. Dumnezeu este descris aici ca fiind Dumnezeul dragostei și al păcii. Astfel, fără acestea, spiritualitatea și închinarea bisericii sunt false. Dumnezeu nu poate fi onorat decât printr-o atmosferă de dragoste și pace (Efeseni 4:1-3).

Urarea din ultimul verset, urare pe care o amintim la fiecare încheiere a serviciilor noastre de închinare, însumează în context trinitarian mesajul acestei epistole. Pavel le urează să aibă parte de trei lucruri: harul Domnului Iisus Hristos (fundamentul iertării și acceptării fiecăruia din noi), dragostea lui Dumnezeu (modul în care Dumnezeu ne iubește și ne acceptă pe fiecare datorită lui Hristos) și părtășia Sfântului Duh (comuniunea, legătura creată de Duhul Sfânt). Aceste trei lucruri generate de lucrarea Sfintei Treimi sunt destinate întregii comunități a bisericii, producând dragoste, unitate și maturitate spirituală.

APLICĂ

Scrie cum poți aplica practic în relațiile tale cu ceilalți din biserică lucrurile de mai sus.

Scrie minim trei lucruri cu care ai rămas în urma acestui studiu.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Ce putem învăța din modul apostolului Pavel de a iubi și păstori?
2. Ce putem învăța din eșecurile corintenilor?
3. Ce putem învăța despre voia lui Dumnezeu cu privire la Biserică?
4. Ce învățăm despre prezența lui Dumnezeu în biserică?

ANEXA

Textul nostru nu specifică exact natura spinului din carne al lui Pavel, lăsând loc pentru diverse interpretări de-a lungul timpului.

IATĂ CÂTEVA DINTRE CELE MAI COMUNE INTERPRETĂRI:

- **O problemă fizică:** Aceasta este una dintre cele mai populare interpretări. S-a sugerat că „spinul” ar fi putut fi o boală cronică, un defect fizic, o afecțiune la ochi (bazat pe Galateni 4:13-15 și 6:11, unde Pavel menționează problemele sale de vedere), malarie, epilepsie, migrene severe sau chiar o dificultate de vorbire. Argumentul principal pentru această interpretare este limbajul folosit de Pavel, care sugerează o suferință fizică reală.
- **Opoziție constantă din partea unor adversari:** O altă interpretare sugerează că „spinul” ar fi putut reprezenta opoziția constantă și hărțuirea din partea unor oponenti, posibil iudaizatori care contestau autoritatea sa apostolică. Termenul „sol al Satanei” ar susține această interpretare, sugerând o influență demonică prin intermediul unor oameni.
- **Ispite persistente:** Unii comentatori cred că „spinul” ar fi putut fi o luptă interioară cu ispitele, poate legate de mândrie sau alte slăbiciuni umane. Această interpretare se bazează pe contextul imediat, unde Pavel menționează că „spinul” i-a fost dat „ca să nu mă îngâmf”.
- **O combinație de factori:** Este posibil ca „spinul” să fi fost o combinație de mai mulți factori, incluzând o problemă fizică, opoziție din partea unor oameni și lupte interioare. Această interpretare ia în considerare complexitatea experienței umane și posibilitatea ca suferința să aibă multiple dimensiuni.

IDENTIFICĂ „SPINII” DIN VIAȚA TA:

Care sunt „spinii” mei în carne? „Spinul” reprezintă orice sursă persistentă de suferință, disconfort sau luptă în viața noastră. Poate fi:

- **O problemă fizică:** o boală cronică, o durere persistentă, o infirmitate.
- **O dificultate emoțională:** anxietate, depresie, teamă, sentimente de inferioritate.
- **O luptă spirituală:** ispite persistente, îndoieli, sentimentul depărtării de Dumnezeu.
- **O problemă relațională:** conflicte familiale, dificultăți în relațiile cu ceilalți.
- **O situație dificilă:** probleme financiare, stres la locul de muncă, pierderea unei persoane dragi.

Cum reacționez de obicei la acești „spini”?

Observă-ți reacțiile instinctive. Treci prin următoarele etape?

- **Negare:** Ignori problema sau o minimizezi.
- **Frică/Anxietate:** Te îngrijorezi excesiv și te temi de consecințe.
- **Frustrare/Amărăciune:** Te enervezi pe situație, pe ceilalți sau chiar pe Dumnezeu.
- **Resemnare:** Renunți și te simți neputincios.
- **Încercare de control:** Începi să controlezi situația prin propriile forțe, fără a cere ajutorul lui Dumnezeu.

Ce rol joacă acești „spini” în relația mea cu Dumnezeu?

Încearcă să vezi dincolo de disconfortul imediat.

- Mă apropie de Dumnezeu, căutând ajutorul și consolarea Lui?
- Mă îndepărtează de Dumnezeu, simțindu-mă abandonat sau nedreptățit?
- Îmi demonstrează dependența mea de harul Său?
- Îmi oferă oportunități de creștere spirituală și de a-L cunoaște mai bine pe Dumnezeu?

BIBLIOGRAFIE

În scrierea acestui studiu au fost folosite următoarele materiale:

1. The Bible Knowledge Commentary, John F. Walvoord, Roy B. Zuck, Victor Books, 1989
2. Comentariul Exegetic al Noului Testament; Paul Gardner, Zondervan 2018
3. Be Wise, Warren W. Wiersbe, Victor Books, 1994
4. Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible, Matthew Henry, 1708-1714
5. Robinson's Morphological Analysis Codes, Maurice A. Robinson, 2005-2010,
6. Strong's Hebrew and Greek Dictionaries, Dr. James Strong's (1822 - 1894)
7. Thayer's Greek Definitions, Joseph Thayer, 1886-1889
8. The Wiersbe Bible Study Series: 1 Corinthians: Discern the Difference Between Man's Knowledge and God's Wisdom, Wiersbe, Warren W., David C Cook, 2012, Kindle Edition.
9. Faithlife Study Bible, John D. Barry et al., Copyright 2012, 2016 Lexham Press.
10. Word in Life Study Bible, electronic ed. (Nashville, TN: Thomas Nelson, 1996).
11. Word Studies in the New Testament, vol. 1, Marvin Richardson Vincent, (New York: Charles Scribner's Sons, 1887), iii.
12. PPOM - Pavel prin ochi mediteraneeni, Kenneth E. Bailey, Ed. Noua Speranță Timișoara, 2024
13. Word Studies in the New Testament, vol. 1, Marvin Richardson Vincent, (New York: Charles Scribner's Sons, 1887), iii.

BUNAVESTIRE
www.bunavestire.ro

